

SCANNET
21 FEB. 2012

Social- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Formanden

17. februar 2012

Vedr. Lovforslag om ændring af serviceloven og retssikkerhedsloven med hensyn til faglige og økonomiske hensyn m.v.

PTU takker for høringen, som giver anledning til følgende bemærkninger:

1. En generel kommentar

Flere af ændringsforslagene, bl.a. nr. 1, 2 og 3 ledsages af bemærkninger om, at lovforslaget svarer til gældende ret. Det er vanskeligt at undlade at pege på, at lovforslaget vel i så fald er overflødigt og ikke burde fremsættes. Hensynet til at klargøre en retlig problematik eller ønsket om at præcisere gældende ret bør ikke ske ved ny lovgivning, men ved administrativt fastsatte retsforskrifter. Ordensmæssige og systematiske hensyn taler for at reservere ny lovgivning for tilvejebringelse af nyskabt ret. Lovmøllen kører jo i forvejen med betydelig hastighed og frembringer hvert år langt flere nye regler end mange - herunder også medlemmer af Folketinget finder ønskeligt.

Lovgivningsmagten og regeringen som hovedproducent af lovforslag bør i forening udvise selvbeherskelse - og i hvert fald ikke fremsætte lovforslag, som man erkender, er overflødige.

Vel er lovgivning også egnet til signalgivning, men det forudsætter, at lovgiver kun udsender særligt vigtige signaler til befolkningen - ellers virker metoden ikke længere.

Her er der jo tale om, at man benytter ny lovgivning til at bekræfte indholdet af et forlig indgået mellem regeringen og kommunerne. En anden referatmetode anbefales anvendt.

2. En konkret individuel vurdering og faglige samt økonomiske hensyn

En præcisering af kravet om, at der altid skal foretages en helt konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag, er en nyttig forvaltningsretlig indgangsbøn i den givne sammenhæng, men det kan jo udmærket stå i bemærkningerne til lovforslaget og eventuelt gentages i en vejledende bekendtgørelse. Besværgelsen fremsættes formentlig her i lovsform, fordi man er belyst for hvad, der mon sker, når man har givet efter for kommunernes ønske om, at der ud over faglige hensyn nu også må tages "økonomiske hensyn", jf. § 1, nr. 2.

Henset til at kommunernes skøn allerede i dag tillægges en meget bred margin i De Sociale Nævns og Ankestyrelsens praksis, forekommer det ikke bare betænkeligt at udvide kommu-

nernes beskyttelse mod ændring af deres afgørelser, men dette må anses som direkte overflødig. Kommunerne får jo allerede i dag medhold i 2/3 af alle klagesager. Skal kommunerne altid have medhold og ret - og borgerne slet ikke?

Man nærmer sig meget betænkeligt til en retstilstand, hvor borgernes klageret bliver gjort til en ren formalitet. Man er allerede meget langt fra en ligestilling af kommuner og borgerne som klager i det sociale ankesystem.

"Equality of arms", som man har efterstræbt i forholdet mellem anklagemyndigheden og de tiltaltes forsvarere indenfor straffeprocessen har givet mennesker, som er tiltalt for strafbare forhold en bedre retsbeskyttelse end den, man som borger har i det sociale klagesystem.

Kan det dog være det, lovgivningsmagten ønsker?

Man burde - frem for at øge kommunernes i forvejen meget stærke position i klagesagerne - hellere indføre større hensyn til borgernes rettigheder i henhold til lovgivningen og til FN's Handicapkonvention af 2006. Handicapkonventionen anvendes fortsat nu mere end 2 år efter dens ikrafttræden den 23. august 2009 stadig så godt som ikke i nævnspraksis.

PTU foreslår derfor:

Det fremsatte lovforslag suppleres med to regler, som kan afbalancere det ensidige hensyn som forslaget tager til kommuner ved følgende:

1. Enhver rimeligt begrundet tvivl om sagens faktiske og retlige omstændigheder skal komme borgeren til gode som klager. Det er en velbegrundet formodningsregel at opstille og en logisk følge af, at det påhviler forvaltningen i kommunen, at oplyse sagen fuldt, jf. officialprincippet.
2. Det pålægges Ankestyrelsen og De Sociale Nævn at gøre brug af FN's Handicapkonvention i den socialretlige praksis. Konventionens principper og rettigheder skal overholdes og gennemføres som overordnede hensyn, der indgår som et fast led i alle voteringer og afspejles i de begrundelser, der gives i de trufne afgørelser.

Begge forslag bør gengives klart og tydeligt i bemærkningerne til lovforslaget.

3. Kommunale vejledende serviceniveauer

PTU bemærker med nogen tilfredshed, at det i lovteksten fremhæves, at denne udøvelse af kommunale skøn over hvad, en kommunalbestyrelse anser for rimeligt, skal ligge "inden for lovens rammer".

Det er både godt og meget selvfølgelig som en generel understregning af, at loven altid står over kommunens budget og økonomi. Problemet består imidlertid i to hensyn, som kan svække det overordnede retlige udgangspunkt:

- Mange borgmestre og deres økonomiudvalg tror enten ikke på, at loven står over økonomien, eller også er de uvillige til at rette sig herefter. En indskærpelse af PTU's to foranstående forslag vil forbedre retssikkerheden i det sociale klagesystem.
- Den sociale lovgivning er ikke særlig præcis og klar, hvilket - sammen med det skøn kommunerne har ret til at udøve - svækker de grænser, som gældende ret har fastsat.

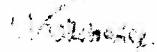
Også af den grund er der et udtalt behov for de 2 forslag, som PTU har fremsat.

4. Grænser for kommunernes hæftelse for de meget dyre enkeltløsninger

PTU tilslutter sig lovforslaget om at indføre solidarisk kommunal hæftelse for de allerdyreste enkeltløsninger uden at ville kommentere hvilke beløbsgrænser og refusionsprocenter, der bør anvendes.

Modellen forekommer egnet til anvendelse på alle områder indenfor det specialiserede socialområde.

Med venlig hilsen

H. Kallehaug
Tidl. landsdommer
Formand for PTU

DANSK ERHVERV
BØRSEN
DK-1217 KØBENHAVN K
WWW.DANSKERHVERV.DK

T +45 3374 6000
F +45 3374 6080
-
INFO@DANSKERHVERV.DK

Socialministeriet
Att.: Karin Munk Petersen
Kontoret for jura og internationalt
Holmens Kanal 22
1060 København K

24. februar 2012

Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Dansk Erhverv takker indledningsvist for fremsendelsen af lovforslaget i høring.

Forslaget giver anledning til følgende bemærkninger:

Økonomiske hensyn har naturligvis altid været en del af de bagvedliggende hensyn, når kommuner har truffet afgørelser efter serviceloven. Betydningen af at hensynet nu fremhæves specifikt betyder imidlertid, at økonomiske hensyn i langt videre omfang vil være en del af samlede vurdering af afgørelsen, og derfor tillige af borgerens muligheder for forstå afgørelsen og vurdere mulighederne for eventuelt at påklage den.

Det skal derfor anbefales, at det indskærpes, at såfremt økonomiske hensyn indgår som en central del af beslutningsgrundlaget for en afgørelse, så skal det af afgørelsen kunne læses, hvordan vægtningen mellem de pædagogiske og de økonomiske hensyn er gennemført. Først når det er klart, vil den berørte borger være i stand til at vurdere afgørelsen.

Af det fremsendte fremgår, at ministeriet ikke forventer at tilføjelsen af økonomiske hensyn i praksis vil have betydning i forhold til de sager der afgøres i kommunerne. Det kan således konstateres, at der ikke lægges op til en ændring af praksis i forhold til bl.a. den socialpædagogiske indsats.

Af den grund skal det anbefales, at det i forbindelse med lovens gennemførelse tillige aftales, at ændringen efter 2 år tages op til revision.

En sådan revision skal undersøge, om tilføjelsen af økonomiske hensyn til servicelovens § 1, har haft en negativ betydning, der i væsentlig grad ligger ud over det der forudsættes i det fremsendte lovforslag. Samt – såfremt det viser sig at være tilfældet – hvordan sådanne negative konsekvenser kan afhjælpes.

JKR/JKR
jkr@danskerhverv.dk

Side 1/2

-

Vores ref.: SAG-2012-00997

-

285179

Dansk Erhverv har ikke bemærkninger til ændringerne vedr. det politisk fastsatte serviceniveau, eller tidsfristerne indenfor hvilke mellemkommunale krav skal være rejst.

Dansk Erhverv støtter principielt ændringen af grænserne for refusion i forbindelse med etablering af meget omkostningstunge børnesager samt styrkelsen af den juridiske kompetence i de sociale nævn.

Med venlig hilsen

Jon Thorlacius Krog
Velfærdspolitisk fagchef

Social- og Integrationsministeriet
Att: Karin Munk Pedersen
Holmens Kanal 22
1060 København K

Høringssvar vedr. udkast til forslag om serviceniveauer mv.

Social- og Integrationsministeriet har den 9. februar 2012 bedt KL om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn).

KL ønsker ikke her at forholde sig til økonomien i lovforslaget, men tager forbehold for de efterfølgende DUT-forhandlinger af lovforslagets økonomiske konsekvenser. Lovforslaget har ikke kunnet forelægges politisk inden for høringsfristen. KL tager derfor forbehold for eventuelle efterfølgende bemærkninger som følge heraf.

KL tager med tilfredshed imod lovforslaget. Lovforslaget udmønter de aftaler, der blev indgået med den tidligere regering i regi af aftalen om kommunernes økonomi for 2012. KL er meget tilfredse med, at den nye regering har valgt at gennemføre aftalen og dermed bidrager til at fastslå og styrke kommunernes styringsmuligheder på det specialiserede socialområde.

I økonomiaftalen for 2012 blev det for det første aftalt at tydeliggøre det lokalpolitiske råderum i lovgivningen og understøtte, at kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer kan fastsætte lokalpolitiske serviceniveauer. I forlængelse heraf blev det ligeledes aftalt at tydeliggøre i lovgivningen, at lovligt fastsatte serviceniveauer skal indgå i afgørelsesgrundlaget for ankeafgørelser efter serviceloven.

For det andet blev det aftalt at præcisere, at såvel faglige som økonomiske hensyn skal indgå i konkrete afgørelser efter serviceloven.

Den 22. februar 2012

Jnr 03.06.00 Ø80
SagsId 000238597

Ref MAP
map@kl.dk
Dir 3370 3730

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

For det tredje blev det aftalt at styrke kvaliteten af ankeafgørelser, herunder at opprioritere de juridisk sagkyndige i de sociale nævn.

Alle ovennævnte dele er afspejlet i lovforslaget, hvorfor KL vurderer, at lovforslaget lever op til aftalen om kommunernes økonomi for 2012. Derudover indeholder lovforslaget en indførelse af frister for fremsendelse af betalingskrav for sociale tilbud og indsats. Dette indgik i aftalen om kommunernes økonomi for 2011. KL noterer med tilfredshed, at også denne aftale bliver gennemført nu.

Endeligt indgår det i lovforslaget, at regeringen ønsker at ændre på refusionsordningen for særligt dyre enkeltsager for så vidt angår området for udsatte børn og unge. For det første føres refusionsgrænserne tilbage til 2009-niveau. For det andet indføres en søskenderefusion, der giver mulighed for at få refusion for de samlede udgifter, når fire eller flere børn fra samme husstand anbringes. Der er i disse tilfælde tale om meget tragiske familiesager, som også får store økonomiske konsekvenser for kommunen. KL finder det derfor positivt, at refusionen øges i disse sager.

Afslutningsvist skal det bemærkes, at KL ser frem til udmøntningen af de resterende elementer i aftalen om kommunernes økonomi for 2012, der vedrører styrkelsen af kommunernes styringsmuligheder på det specialiserede socialområde, herunder initiativer til at styrke samarbejdet og dialogen med ankesystemet, indførelse af vejledende tidsfrister i ankesystemet, samt præcisering af hvilken vægt udtalelser fra anbringelsessteder skal tillægges og hvad de skal vedrøre. KL mener alle disse dele vil fremme kommunernes styringsmuligheder samtidig med, at de bidrager til at sikre en bedre indsats for borgerne.

Med venlig hilsen

Morten Mandoe

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Social- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22

1060 København K

jurint@sm.dk + kmp@sm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

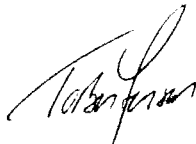
DATO: 27-02-2012
SAGSNR.: 2012 - 547
ID NR.: 164025

Høring - over udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn mv.)

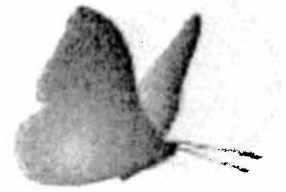
Ved e-mail af 09-02-2012 har Social- og Integrationsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har ikke bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Socialministeriet
Kontoret for Jura og International
Att.: jurint@sm.dk
Cc: kmp@sm.dk

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, den 27/2 2012

Dansk Blindesamfunds høringssvar til lovforslag om ændring af servicelov og retssikkerhedslov

Dansk Blindesamfund (DBS) vil gerne takke for at få mulighed for at komme med bidrag til dette lovforslag om ændring af serviceloven og retssikkerhedslov. Vi kan tilslutte os de bemærkninger, der er fremsendt af Danske Handicaporganisationer og har derudover følgende bemærkninger:

Dansk Blindesamfund finder det foreliggende lovforslag unødvendigt, da det alene ifølge bemærkningerne til dette med enkelte undtagelser tilsigter at beskrive eksisterende lov og retspraksis.

DBS mener, at det er en bekymrende udvikling, hvis en lov fremover skal ændres på baggrund af en aftale mellem regeringen og KL uden at der med ændringerne formelt er tilsigtet en omlægning af retstilstanden på et givet område, men alene at bidrage til besparelser på de offentlige udgifter. Hvis målsætningen med en lovændring er at opnå besparelser på de offentlige udgifter, bør dette klart fremgå af de fremsatte forslag til regelændringer og bemærkningerne til disse.

Med dette udgangspunkt skal DBS knytte følgende kommentarer til de enkelte forslag til lovændringer:

Ad forslagene nævnt under 1.1-1.3:

Her henvises til de ovenfor anførte generelle bemærkninger. De ændrede retningslinjer kunne formentligt være gennemført, som en revision af eksisterende udfyldende regler på området indeholdt i bekendtgørelser og vejledninger, idet der som anført i bemærkningerne ikke tilsigtes nogen ændring af retstilstanden på området.

Thoravej 35 – 2400 København NV. – Telefon 38 14 88 44

Fax 38 14 88 00 – SE 18 20 39 28 – Giro 300-2217

E-mail info@dkblind.dk – Internet www.dkblind.dk

Protektor: Alexandra, grevinde af Frederiksborg

Ad forslagene nævnt under 1.4-1.8 og 2.1:

Disse administrative/tekniske forslag giver ikke DBS anledning til at fremkomme med kommentarer.

Ad forslagene nævnt under 2.2-2.3:

Dansk Blindesamfund hilser ethvert tiltag velkomment, hvis formål er at styrke den juridiske kompetence i de sociale nævn for at sikre, at alle trufne afgørelser hviler på solide forvaltningsretlige og socialretlige grundprincipper, der sikrer den størst mulige jævnbyrdighed mellem kommune og borger og den bedste beskyttelse af borgerens rettigheder.

Vi finder det imidlertid besynderligt, at styrkelse af den juridiske sagkundskab sker i selve nævnsbehandlingen og ikke i forbindelse med sagernes forberedelse i sekretariatet. De foreslåede ændringer indebærer, at de sociale nævn suppleres med en jurist, således at nævnene fremover vil bestå af fire medlemmer, en person fra statsforvaltningen (formand), en jurist og en repræsentant fra en kommunalbestyrelse i regionen samt en person udpeget af social- og integrationsministeren efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer. Dette vil indebære, at det læge element i nævnene bliver fuldstændig majoriseret, borgerens "stemme" bliver meget svag i forhold til modpart (kommunens) og forvaltningens repræsentation. Derved svækkes de sociale nævns karakter af at være et balanceret organ, hvor det læge element har stor betydning.

Hertil kommer, at de juridiske sagkyndige i nævnet foreslås udpeget efter indstilling fra ankestyrelsens chef blandt ankestyrelsens ansatte. Det kan frygtes, at denne inddragelse af medarbejdere fra Ankestyrelsen i De Sociale Nævns virksomhed på længere sigt vil få den konsekvens at Ankestyrelsen anlægger en mere restriktiv praksis med hensyn til optagelse af sager til behandling efter RTL § 63, fordi der kan opstå en opfattelse af, at når ankestyrelsens jurister har deltaget i nævnsbehandlingen, så er en yderligere behandling i Ankestyrelsen sagligt vurderet unødvendig. En sådan konsekvens af det foreliggende lovforslag vil være meget betænkelig, idet en sådan udvikling medfører færre offentliggjorte principafgørelser, og dermed en svækkelse af administrativ praksis som styringsinstrument overfor kommunernes virksomhed på handicapområdet.

Der vil efter Dansk Blindesamfunds opfattelse under alle omstændigheder, hvis lovforslaget gennemføres, være behov for i højere grad end hvad i dag er tilfældet, at offentliggøre afgørelser fra De Sociale Nævn, således at disses praksis på et givet område bliver tilgængelig for offentligheden.

Det forhold, at de foreslåede 19 juridisk sagkyndige udpeges af chefen for Ankestyrelsen i kraft af deres ansættelsesforhold i styrelsen, rejser yderligere det problem, at disse i deres funktion som medlemmer af De Sociale Nævn de facto vil være underlagt instruktionsbeføjelsen, som chefen for Ankestyrelsen er bemyndiget til at udøve i kraft af de juridisk sagkyndiges ansættelsesforhold. Hvis denne betragtning ikke blot må anses for teoretisk er der tale om en undergravelse af klagesystemets uafhængighed af politisk indblanding i konkrete sagstyper i forbindelse med disses behandling. Der ses ikke i bemærkningerne at være taget højde for dette forhold. I den forbindelse har Dansk

Blindesamfund noteret sig, at de juridisk sagkyndige ikke er knyttet til et bestemt nævn og at der kan ske en specialisering på sagstyper blandt disse.

Dansk Blindesamfund kan af de her nævnte grunde ikke anbefale vedtagelsen af dette forslag, men skal i stedet opfordre til, at der sker en ændring på dette punkt, der formentlig er af administrativ og ikke af lovgivningsmæssig art, således at der rekrutteres mere juridisk sagkundskab til de sociale nævns sekretariater. En sådan administrativ kapacitetsudvidelse i De Sociale Nævns sekretariater vil endvidere kunne medvirke til en ønskelig reduktion af sagsbehandlingstiderne i disse.

Ad forslaget nævnt under 2.4:

Dansk Blindesamfund skal opfordre til at betydningen af bestemmelsen præciseres. Det er navnlig forståelsen af udsagnet om i øvrigt have tilknytning til Regionen, som kan give anledning til usikkerhed.

Ad forslaget nævnt under 2.5:

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede udvidelse af nævnet med et juridisk sagkyndigt medlem. Denne konsekvens vil imidlertid bidrage til en yderligere svækkelse af det læge elements betydning i nævnenes sammensætning og virksomhed.

Ad forslagene nævnt under 2.6-2.7, 3 og 4:

DBS har ikke kommentarer til disse forslag.

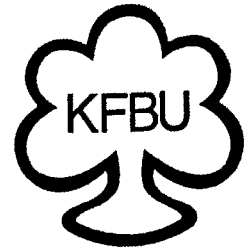
Med venlig hilsen

Thorkild Olesen
Landsformand

**Kristelig Forening
til Bistand for Børn og Unge**

Dronningensvej 4, 2 Telefon Telefax
Postboks 168 38 88 36 36 38 88 03 13
2000 Frederiksberg kfbu@kfbu.dk www.kfbu.dk

Social- og integrationsministeriet
Kontoret for Jura og International
Holmenskanal 22
1060 København K

Frederiksberg den 28. februar 2012

Høring vedrørende udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn.

J.nr. 2011-7858

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge (KFBU) takker for muligheden for af afgive høringssvar vedrørende ovenstående lovændring.

Præcisering af, at afgørelse efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn.
KFBU er helt enige i at kommunerne selvfølgelig skal tage økonomiske hensyn når først faglige, konkrete individuelle hensyn er taget.

Det er dermed vores opfattelse at den faglige vurdering altid skal være den tungestvejende og dernæst skal komme det økonomiske hensyn.

I den nuværende tekstudformning er der klart fokus på de faglige vurderinger. Ved at indskrive de faglige og økonomiske vurderinger som foreslået, og på den måde i udgangspunktet at sidestille faglige og økonomiske hensyn kan der være en risiko for, at den mest forsvarlige løsning ikke bliver den løsning der tilbydes den enkelte borger..

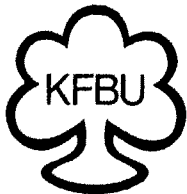
Vi kan således se en risiko for at der ikke i udgangspunktet fokuseres på den mest faglige forsvarlige løsning med den foreslåede ændring.

Præcisering af, at kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer kan fastsætte lokalpolitiske serviceniveauer.

KFBU vil her gøre opmærksom på at det er vigtigt at det stadig præciseres at en ændring i et politisk besluttet serviceniveau ikke kan ændre i hjælpen til den enkelte borger uden en ny konkret individuel afgørelse.

Indførelse af en tidsgrænse for, hvor sent kommuner og regioner må fremsende regninger for hjælp efter serviceloven.

Ingen bemærkninger.

En justering af refusionsordningen for særligt dyre enkeltsager på området for udsatte børn og unge, herunder gunstigere refusion på anbringelsessager, når der er store søskendeflokke.

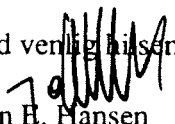
KFBU bifalder, at der i de særligt dyre anbringelser ydes en bedre kompensation end tidligere. Vi ser det som en sikring mod at anbringelser ikke udelades på grund af økonomiske overvejelser.

Dog mener vi, at for så vidt angår søskende anbringelser bør det overvejes, om der skal være en kompensation allerede fra det 3. barn. Vi er klar over at det kan betyde et mellemregnestykke således at anbringelse af 2. og 3. søskende ikke nærmest er den samme udgift for kommunen.

En styrkelse af den juridiske ekspertise i de sociale nævn.

KFBU bifalder en styrkelse af den juridiske bistand i de sociale nævn, så længe styrkelsen ikke sker på bekostning af lægmændene.

Med venlig hilsen

John E. Hansen
Administrationschef

27. februar 2012

Høringssvar

Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridiske sagkyndige i de sociale nævn)

I forhold til den ændrede formulering, at afgørelser træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn glæder Landsforeningen af VæreSteder sig over, at lovgivningen nu tilpasses virkeligheden, så begrundelser for afgørelser i fremtiden får mulighed for at fremstå mere reelle.

Samtidig deler vi en udbredt frygt for at kommunernes (re-)visitationspraksis vil tillægge ændringen større vægt end intentionen, og de socialt udsatte kan bære. Vi frygter, at de økonomiske hensyn vil tilsidesætte de faglige hensyn og hensynet til at give mennesker med komplekse sociale problemer en chance for at rejse sig.

Derfor anbefaler vi, at lovændringens effekt på den kommunale sagsbehandling følges meget nøje, og at konsekvenserne af lovændringen dokumenteres med henblik på justering allerede efter det første år.

Med venlig hilsen

Cliff Kaltoft
Sekretariatschef i Landsforeningen af VæreSteder

SOCIALPÆDAGOGERNE

Social- og Integrationsministeriet
Kontoret for Jura og International
Holmens Kanal 22
1060 København K

Mail: jurint@sm.dk og kmp@sm.dk

**Socialpædagogernes
Landsforbund**
SLCSFA
Brolæggerstræde 9
1211 København K

Telefon 72 48 60 00
Fax 72 48 60 01
Email: sl@sl.dk

Girokonto 402-3951

Ref. MEG/lh
Dok.nr. 1197604

Sag.nr. 2008-SLCSFA-
01040

29. februar 2012

Høringssvar vedrørende forslag til lovændring om faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion for særligt dyre enkeltsager, mv.

Socialpædagogerne har fra social- og integrationsministeren modtaget forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn) til høring.

Lovforslaget er en opfølgning på den økonomiaftale, som KL og den daværende regering indgik vedrørende den kommunale økonomi for 2012. Tillige indeholder lovforslaget en styrkelse af de sociale nævn og en ændring af refusionsordningen for dyre enkeltsager.

Socialpædagogerne læser de foreslåede ændringer af serviceloven både med hensyn til en præcisering af, at hjælpen tilrettelægges på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons behov og forudsætninger og med hensyn til, at afgørelser træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn alene som en præcisering af gældende lovgivning på området. Det samme gør sig gældende for den foreslåede nye bestemmelse om, at kommunen efter lovens rammer kan træffe beslutning om at fastsætte vejledende serviceniveauer for den lokale udmøntning af hjælpen efter loven.

Bemærkningerne til lovforslaget bekræfter, at det fortsat er den konkrete og individuelle vurdering af borgerens behov og den deraf følgende faglige vurdering af den indsats, der kan imødekomme borgerens behov, som er det bærende princip i serviceloven.

Tillige foreslås indførelsen af forældelsesregler for regninger for ydelser efter serviceloven mellem kommuner og region og kommuner. Socialpædagogerne ingen bemærkninger til dette.

Socialpædagogerne ser positivt på forslaget om, at de sociale nævn tilføjes et ekstra medlem via en jurist ansat i Ankestyrelsen. Denne styrkelse af de sociale nævn og oplysningen i bemærkningerne om, at "Social- og Integrationsministeriet vil følge implementeringen af lovforslaget tæt, herunder få udarbejdet en undersøgelse af kommunernes praksis, hvor Ankestyrelsen på baggrund af et antal konkrete sager fra kommunerne undersøger, hvordan kommunerne anvender og henviser til fastsatte serviceniveauer og økonomiske hensyn, når de træffer konkrete afgørelser. Praksisundersøgelsen vil vise, om kommunernes praksis ligger inden for lovens rammer, og undersøgelsen følges op af dialogmøder mellem Ankestyrelsen og kommunerne på baggrund af undersøgelsens resultater" lægger op til, at retssikkerheden forsøges fremmet.

Lovforslaget rummer en mindre revision af refusionsreglerne på børne- og ungeområdet, dels i form af nedsættelsen af grænserne for refusion og i form af en øget refusion for udgifter til familier med fire eller flere børn anbragt eller i efterværn. Socialpædagogerne mener, der er behov for en finansieringsmodel for det specialiserede sociale område, som er baseret på en langt større grad af fælles finansiering. I den henseende er lovforslaget et skridt i den rette retning, og vi kan tilslutte os ændringen.

Socialpædagogerne mener imidlertid, at den foreslåede ændring af finansieringen ikke vil have den store betydning for kommunernes muligheder med hensyn til at bære de store enkeltudgifter, der ofte vil være for borgere med behov for særlig støtte. De foreslåede ændringer vil således ikke rette op den meget u hensigtsmæssige finansieringsreform, der blev gennemført med kommunalreformen, og som medfører en incitamentsstruktur, der rammer de svageste borgere i vores samfund. Socialpædagogerne ser således fortsat frem til den af regeringen varslede ændring af finansieringen af det specialiserede sociale område.

Venlig hilsen

Benny Andersen
forbundsformand

Social- og Integrationsministeriet
Kontoret for Jura og international

jurint@sm.dk;
kmp@sm.dk

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 4704

Fax. 3392 9205

www.udsatte.dk

E-mail: post@udsatte.dk

NAM J.nr.

15. februar 2012

Bemærkninger til høring af 9. februar 2012 over udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn)

Rådet for Socialt Udsatte takker for høringen og har i den anledning nedenstående bemærkninger til de enkelte forslag til lovændringer.

Forslag: Afgørelser træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn:

Hertil skal Rådet bemærke, at det for mange socialt udsatte borgere med komplekse problemer er vigtigt at vægte de faglige hensyn højere end de økonomiske, hvis tilbuddet skal udgøre en faktisk forskel for borgeren. Hvis de umiddelbare kortsigtede økonomiske hensyn vægtes højere end det fagligt rigtige tilbud, risikeres effekten i bedste fald at være ingen. Når det i lovens formålsbestemmelse fremhæves, at afgørelser kan træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn, frygter Rådet, at beslutningstagernes prioritering af de økonomiske hensyn, legitimeres i endnu højere grad end det aktuelt er tilfældet.

Der er desværre alt for mange konkrete eksempler på, at de faglige hensyn allerede bliver sat til side for økonomiske hensyn. Kommunerne hjemtager fx borgere, og undlader at visitere borgere til de specialiserede tilbud, der ligger i regioner og andre kommuner. Tilbud som mange udsatte borgere med komplekse problemer har et stort behov for.

Rådet skal derfor opfordre til, at det i formålsbestemmelsen præciseres, at den fagligt rigtige og mest holdbare løsning, bør prioriteres højere end den kortsigtede billigste løsning.

Forslag: Præcisering af, at kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer kan fastsætte lokalpolitiske serviceniveauer:

Rådet skal hertil bemærke, at lokalpolitisk fastsatte serviceniveauer risikerer at blive til standardiserede servicepakker, hvormed individuelle hensyn risikerer at blive nedprioriteret. Standardiserede serviceniveauer og dermed løsninger er ofte udformet til at imødekomme den bredere målgruppe. Soci-

alt udsatte borgere med komplekse problemer har ofte vanskeligt ved at profitere af standardiserede løsninger, men har i højere grad behov for, at der bliver taget udgangspunkt i konkrete og individuelle hensyn, som dette ændringsforslag også indledningsvist ønsker tilføjet i formålsbestemmelsen.

Rådet er endvidere bekymret for, at serviceniveauer i praksis kommer til at virke som maksimumstandarder for ydelser, når sagsbehandlerne i en travl arbejdsdag, kommer til at opfatte serviceniveauet som et skuffecirkulærum. Dermed mistes det individuelle konkrete fokus på fx den udsatte borger med komplekse problemer, der har behov for individuelt tilrettelagte indsatser for at få et bedre liv. Dette risikerer endvidere at blive forstærket for de udsatte borgere, der har svært ved at give udtryk for deres særlige behov.

Der er desværre allerede en kedelig tendens til, at kommunerne, når pengene ikke slår til vedtager nye – og dårligere serviceniveauer, hvorefter der revideres i overensstemmelse med disse, og hvor de individuelle hensyn nedprioriteres. Det fremgår fx af et ydelseskatalog i tilknytning til en kommunes budgetforslag for 2011, at *"Stofmisbrugsbehandlingen er rammebelagt, hvorfor evt. større efterspørgsel vil medføre tilsvarende lavere serviceniveau."*

Når det i loven præciseres, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte lokalpolitiske serviceniveauer, legitimeres standardløsninger og det bliver svært for den udsatte borger at trænge igennem med behov for individuelle – og ofte dyrere tilbud, end det generelle serviceniveau/standard.

Rådet for Socialt Udsatte vil i den sammenhæng opfordre til, at der i bestemmelsen om kommunalbestyrelsens mulighed for at fastsætte generelle vejledende serviceniveauer, tilføjes en sætning om den vigtige afvejning mellem serviceniveauer og den konkrete og individuelle vurdering.

Rådet vil med interesse følge den annoncerede undersøgelse af, hvordan kommunerne anvender og henviser til fastsatte serviceniveauer og økonomiske hensyn, når der træffes afgørelser. Det skal i den forbindelse påpeges, at det kan være svært for en praksisundersøgelse at tage højde for de afgørende nuancer, der præger den udsatte borgers komplekse problemer. Det kan med andre ord være svært at undersøge, om tilbuddene til den udsatte borger med komplekse problemer er fagligt korrekt anvist. Rådet vil derfor også nøje følge regeringens evaluering af kommunalreformens betydning for det specialiserede socialområde.

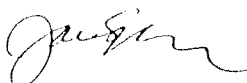
Forslag: Justering af refusionsordningen for særligt dyre enkeltsager på området for udsatte børn og unge, herunder gunstigere refusion på anbringelsessager, når der er store søskendeflokke.

Rådet bemærker i den forbindelse, at de mere gunstige refusionsordninger også bør gælde sociale foranstaltninger for borgere i alle aldre og ikke kun for børn og unge efter servicelovens kapitel 11 og 12. Som der står i æn-

dringsforslagets almindelige bemærkninger er formålet med de mere gunstige refusionsordninger, at den enkelte kommunes økonomi ikke bliver så belastet, når kommunen eksempelvis anbringer et barn uden for hjemmet. Det må antages, at der bag ændringsforslaget ligger et ønske om at fremme kommunernes vægt på den faglige rigtige løsning, frem for hensynet til kommunens økonomi. Rådet vil i den sammenhæng pointere, at det også for socialt udsatte voksne gør sig gældende, at kommunerne i for høj grad skeler til økonomien (jf. tidligere nævnte eksempler), når der skal visiteres til tilbud for udsatte borgere med komplekse problemer. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at hele det sociale område uanset alder, tilføres mere gunstige refusionsordninger således, at kommunerne i fællesskab bærer en større del af udgifterne.

Afslutningsvist skal Rådet for Socialt Udsatte bemærke, at der i ændringsforslagets almindelige bemærkninger fremgår flere gode hensigtserklæringer, men det er desværre tvivlsomt hvor meget vægt der bliver lagt på dette i forhold til hovedlovens/paragraffernes ordlyd. Rådet mener derfor, at der i selve lovens paragraffer bør uddybes med de ovenstående hensyn.

Med venlig hilsen

Jann Sjørnsen
Formand

Til
Social- og Integrationsministeriet,
Kontoret for Jura og International,
e-mail: jurint@sm.dk,
cc: kmp@sm.dk

Hvidovre, den 1. marts 2012
Sag 16-2012-00355– Dok. 74078 SL/mmh/kft

Danske Handicaporganisationers høringssvar til lovforslag om ændring af servicelov og retssikkerhedslov

Danske Handicaporganisationer (DH) vil gerne takke for muligheden for at komme med bidrag til et – fra DH's synspunkt – unødvendigt lovforslag om ændring af serviceloven og retssikkerhedslov. DH finder det unødvendigt at ændre på lovgivningen, da målet alene er at beskrive eksisterende lov og retspraksis. DH mener, det er en bekymrende udvikling, hvis alle love fremover skal ændres i overensstemmelse med gældende retspraksis, da det vil være utroligt omfattende. Det er DH's opfattelse, at lovforslaget alene er fremsat for at imødekomme et ønske fra KL om at få udvidede adgange til at skære i de kompenserende ydelser.

DH frygter, at man ved denne lovændring de facto kommer til at ændre på praksis, samt på opfattelsen af, hvad praksis kan og bør være. Signalet i bemærkningerne til lovforslaget er et øget fokus på økonomi, serviceniveauer mm. Samtidig er bemærkningerne formuleret i vendinger, der ligger op til reduktion af støtte til mennesker med handicap, med risiko for at komme under lovgivningens intentioner og indhold.

Når man fremhæver, at afgørelser skal træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn, bør man også fremhæve princippet om 'saglig forvaltning – magtfordrejning', som det i dag er beskrevet i punkt 442 i Vejledning nr. 73 om retssikkerhed og administration på det sociale område (af 3/10 2006):

"Det forvaltningsretlige princip om saglighed i forvaltningen - magtfordrejlslæren - indebærer, at offentlige myndigheder ikke må forfølge usaglige eller uvedkommende hensyn. ... Der må heller ikke forfølges ulovlige formål. Der kan fx være tale om at forfølge et ulovligt formål, hvis en kommune af hensyn til kommunens økonomi ikke bevilliger en skønmæssig ydelse, fx hjælp efter aktivloven til enkeltudgifter eller sygebehandling. Hensynet til kommunens økonomi er i en sådan situation ikke et lovligt hensyn..."

Serviceniveauer

Det er DH's erfaring med eksisterende kommunale serviceniveauer, at de har tendens til at medføre en praksis og administration af serviceloven, der sætter skøn under regel, dvs., at praksis dermed ikke baserer sig på den konkrete, individuelle vurdering. Det er ofte sådan, at kommunerne undlader at tage hensyn til, om der er særlige forhold, der giver grund til at afvige fra deres eget serviceniveau. Hermed kommer praksis ikke til at afspejle de variatio-

ner, som er nødvendige for at leve op til serviceloven som en rammelov, og som er nødvendige for at skabe et inkluderende samfund. DH mener, at det store fokus på serviceniveauer i lovens bemærkninger vil fremme denne tendens. DH er meget bekymret for, at vi vil se endnu flere ufleksible pakkelsesløsninger med den påtænkte præcisering.

Hvis Folketinget mod forventning vedtager lovforslaget, finder DH det nødvendigt, at der etableres et system til kvalitetskontrol med de kommunale serviceniveauer og anvendelsen af dem, med henblik på at gribe ind over for ulovlige formuleringer og ulovlige anvendelser af serviceniveauer. DH anbefaler, at det bliver en del af Statsforvaltningens tilsyn med kommunerne.

Justering af refusionsordningen på området for udsatte børn og unge

DH anbefaler, at den foreslåede ændrede balance mellem den kommunale betaling, og den statslige refusion, bør omfatte alle dyre sager i kommunerne, og ikke kun sager vedrørende de dyre anbringelser af udsatte børn og unge. Problemstillingen om at skærme kommunens økonomi ift. dyre enkeltsager, som den beskrives i bemærkningerne til lovforslaget, er nøjagtig den samme i forhold til handicapområdet – uanset alder.

Styrkelse af den juridiske ekspertise i de sociale nævn

DH ser gerne, at klagesystemet styrkes. Dog mener DH ikke, at klagesystemet styrkes ved, at der tilføjes en ekstra juridisk sagkyndig til at deltage i selve nævnsmøderne, der kun behandler ca. 35 % af sagerne. DH mener ikke, det nødvendigvis forholder sig således, at flere af de samme øjne, med de samme funktioner, bidrager til at forbedre retssikkerheden. Tværtimod mener DH, at det kan være med til at undergrave lægmandfunktionen, da borgernes stemme bliver svagere at høre. Sammensætning af De Sociale Nævn kan virke som en lige gyldig teknisk detalje. Men DH vil fastholde, at almindelig menneskelig fornuft også i den del af socialpolitikken er et vigtigt element.

DH mener, at der skal andre metoder til for at styrke borgernes retssikkerhed. DH foreslår, at pengene i stedet bruges til at styrke nævnenes rådgivende funktion over for kommunerne. Bedre retssikkerhed opnås ved, at nævnene aktivt bruger deres viden fra ankesager og praksisundersøgelser til at vejlede kommunerne ift. at udøve en praksis, der holder sig inden for lovens rammer. På den måde tager man problemerne i opløbet. Samtidig sparer man administration ved at undgå mange enkeltsager med enslydende indhold i nævnene, der tillige vil forkorte sagsbehandlingstiden til gavn for borgerne. Eller pengene bruges til at ansætte medarbejdere i Ankestyrelsen, der kan bidrage til at højne kvaliteten i den sagsbehandling, der foregår. I Ankestyrelsen vil en koordinerende indsats over for sagsbehandlingen i de fem statsforvaltninger sikre ensartethed på tværs af regioner. Dette vil have langt større effekt på retssikkerheden, end et yderligere medlem ved nævnsmøderne, da kun 35 procent af sagerne i Det Sociale Nævn behandles på møder.

DH vil afslutningsvist minde om, at der er mange mennesker, der pga. mangel på ressourcer eller kompetencer, eller af frygt for repressalier fra kommunen, ikke klager, og dermed heller ikke sikres mod overgreb. Ligesom, der er kommuner, der ikke, eller kun meget nødt, efterlever nævnenes afgørelser, hvilket i høj grad svækker borgernes tiltro til retssikkerheden.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'SL' with a long horizontal stroke extending to the right.

Stig Langvad
Formand

Foreningen af Statsforvaltningsjurister

sfj@statsforvaltning.dk

Social- og Integrationsministeriet

Kontoret for Jura og International

Sendt elektronisk til:

jurint@sm.dk med kopi til kmp@sm.dk

Februar 2012

Vedr.: J.nr. 2011-7858

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn).

Forslag til ændring af lov om social service

1. Generelle vejledende serviceniveauer og økonomiske hensyn

Lovfæstelsen af allerede gældende ret vedrørende generelle vejledende serviceniveauer og økonomiske hensyn vurderes at være hensigtsmæssig.

2. Tidsfrist for at fremsætte krav på betaling for tilbud efter lov om social service

Den foreslåede tidsfrist for at fremsætte krav på betaling for tilbud efter lov om social service vurderes at være en hensigtsmæssig lovændring, idet kommuner og regioner herved dels får et ikke ubetydeligt økonomisk incitament til at fremsende regninger i umiddelbar tilknytning til, at tilbuddet ydes; dels sikres det, at den kommune, der har for eksempel har købt en plads i et botilbud, ikke flere år derefter mødes med betalingskrav, som umuliggør relevant og saglig budgetlægning.

Forslag til ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

3. Tidsfrist for at fremsætte krav på betaling for tilbud efter lov om social service

Se pkt. 2 ovenfor.

4. Juridisk sagkyndige i de sociale nævn

Behov for yderligere juridisk sagkyndighed?

Det anføres i bemærkningerne til den foreslåede ændring af retssikkerhedsloven, at ministeriets overvejelser vedrørende juridisk sagkyndige i de sociale nævn baseres på hensynet til borgernes retssikkerhed samt hensynet til kommunerne, og at der findes at være behov for at styrke den juridiske sagkyndighed i de sociale nævn. Det forventes i den forbindelse, at en opprioritering vil kunne bidrage til mere ensartede juridiske vurderinger nævnene imellem.

Ministeriets overvejelser ses imidlertid at lide af en 'fakta-underskud', idet lovforslaget ikke ses at indeholde oplysninger om, at stort set alle sagsbehandlere og kontorchefer i de sociale nævn har en juridisk kandidateksamen, og at der kontinuerligt pågår en ikke ubetydelige indsats for at sikre ensartede juridiske vurderinger nævnene imellem. En indsats, der bl.a. varetages i kraft af en national visdomsbog, som er tilgængelig via statsforvaltningernes intranet, jævnlige mødeaktiviteter på kontorchef- og dermed nævnsformandsniveau samt årligt tilbagevendende årsmøder med deltagelse af sagsbehandlere og kontorchefer fra nævnene, sagsbehandlere og ankechefer fra Ankestyrelsen samt medarbejdere fra ministeriet.

Det er derfor foreningens vurdering, at den juridiske sagkyndighed allerede er repræsenteret i nævnssekretariatene, der udarbejder indstillingerne til de sociale nævn, og i kraft af nævnsformændenes ledelse af nævnsmøderne.

Kerneopgaver – ressourcer – retssikkerhed

Det ses endvidere foreslået, at opgaven med repræsentation af yderligere juridisk sagkyndighed skal varetages af Ankestyrelsens medarbejdere; dog ikke de medarbejdere, der har indsigt i de sociale sager, idet der herved – ganske rigtigt – skabes habilitetsproblemer.

Sammenholdes ovennævnte med det faktum, at der i Ankestyrelsen p.t. pågår en organisationstilpasning med en væsentlig medarbejderreduktion til følge, så kan lovforslagets vedtagelse i den nuværende form risikere at have den utilsigtede følgevirkning, at Ankestyrelsens mulighed for at varetage kerneopgaverne reduceres i et u hensigtsmæssigt omfang, der må forventes at forringe borgernes retssikkerhed og med væsentlig længere sagsbehandlingstider til følge.

Endvidere henstår det i det uvisse, om den foreslåede, nye, praksiskoordinerende indsats vil have en reel betydning, idet de medarbejdere, der påtænkes at skulle udføre arbejdet, netop ikke har indsigt i sociale sager. Forannævnte ses i hvert fald ikke at være gjort til genstand for opmærksomhed i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse.

Det er på baggrund af ovenstående foreningens vurdering, at denne del af lovforslaget bør skrinlægges, hvilket samlet set vil være fordelagtigt; både for borgernes retssikkerhed og for statskassen.

I øvrigt

5. Korrekturbemærkninger

Udkastets forslag '§ 1', 'punkt 8. § 182, stk. 10, affattes således:', '...oprunedes til nærmeste 10.000 kr.', bør være formuleret i overensstemmelse med 'Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser', 'Til nr. 8', hvor der står: 'Grænserne afrundes til nærmeste 10.000 kr.'; en konsekvensrettelse foreslås således.

Henvisningen i lovforslagets § 4, stk. 1, til 'denne lovs § 1, nr. 3,' formodes at være foranlediget af en slåfejl, idet § 174, stk. 3, i lov om social service ses ændret ved lovforslagets § 1, nr. 4.

'Almindelige bemærkninger', side 9, punkt '5.3. Social- og integrationsministeriets overvejelser', linje 2, '... kapitel 11 om særligt støtte til børn og unge...'; der er et 't' for meget med i 'særligt'.

'Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser', 'Til § 1', 'Til nr. 7', 2. afsnit, 2. linje; samme korrektur vedrørende 't' i 'særligt'.

'Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser', 'Til § 2', 'Til nr. 3'; der mangler et 'e' i 'forslås'.

Foreningen har ikke yderligere bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

P.f.v.

Lene Larsen

formand

Socialministeriet
Att: Kontoret for Jura og International
jurint@sm.dk
Kopi til kmp@sm.dk

Emdrup den 29. februar 2012

Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion af dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridiske sagkyndige i de sociale nævn)

LOS – Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud takker for muligheden for at komme med bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Bemærkninger til: Præciseringen af, at afgørelsen efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn

1. LOS mener ikke, at lovtæksten er i overensstemmelse med gældende retstilstand

Det fremgår af lovforslaget, at § 1, stk. 3 tilføjes følgende: *"Afgørelser efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn"*.

Det må forstås som, at de faglige og økonomiske hensyn fremover skal være ligestillede.

Det fremgår af bemærkningerne til loven under Socialministeriets overvejelser, at *"der i praksis er uklarhed om, i hvilket omfang den enkelte kommunalbestyrelse kan inddrage økonomiske hensyn, når der træffes afgørelse. Mulighederne følger allerede af den gældende retstilstand og grundsætninger. Det er aftalt i forbindelse med aftalen om kommunernes økonomi 2012 at præcisere de gældende uskrevne retsgrundsætninger i loven"*.

LOS er enig i, at kommunerne kan inddrage økonomiske hensyn i udmøntningen af den faglige indsats, men LOS er dybt uenig i, at den gældende retstilstand er, at de faglige og økonomiske hensyn er ligestillede i vurderingen af hvilken indsats der bør iværksættes over for den enkelte.

Gældende retstilstand er, at der først ses på hvilken faglig indsats, der er nødvendig. Dernæst, når den besluttede faglige indsats konkret skal udmøntes, inddrages de økonomiske hensyn. Der er altså ikke tale om ligestillede hensyn. LOS finder det problematisk, at man ved at ændre lovtæksten, gør så fundamentalt op med det entydige udgangspunkt om, at fagligheden er afgørende for, hvilken indsats der iværksættes. Dette er en ændring af loven og ikke en præcisering af gældende uskrevne retsgrundsætninger i loven.

LOS mener, at der skal holdes fast i, at retstilstanden også fremover bør være, at en borgers behov skal vurderes ud fra en faglig vurdering af, hvad den enkelte borger har brug for. Først i udmøntningen af indsatsen inddrages de økonomiske hensyn.

LOS mener derfor, at det er af afgørende vigtighed, at lovteksten til formålsbestemmelsen for Serviceloven ændres til f.eks.: "Afgørelse efter loven træffes på baggrund af faglige hensyn. I den forbindelse med den efterfølgende udmøntning inddrages relevante økonomiske hensyn"

2. Uklarhed om hvad der skal forstås ved lignende tilbud

I lovforslaget er der under bemærkningerne skrevet, "at økonomiske hensyn således skal forstås som hensyn til, om tilbud efter loven er anskaffet eller leveret på en økonomisk hensigtsmæssig måde. F.eks. bør kommunen, hvis den skal vælge mellem to tilbud, som er lige egnede til at opfylde borgerens behov, vælge det billigste".

LOS mener, at denne formulering er problematisk, fordi den kan give anledning til forskellig fortolkning af, hvad der skal forstås ved "tilbud". Hvis en ung f.eks. har boet på et opholdssted i mange år, og den unge efter det fyldte 18 år fortsat har brug for en indsats, er det at forblive på opholdsstedet så at ligestille med at blive placeret i eget værelse et andet sted? Det mener LOS ikke, at det er, men vi frygter, at nogle kommuner vil sidestille disse to tilbud.

LOS mener derfor, at der er behov for at uddybe, hvornår noget er den samme slags tilbud. Derudover mener LOS, at det bør fremgå af loven, hvem der har bevisbyrden for, at der er tale om ligestillede tilbud.

Bemærkninger til: Præcisering af, at kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer kan fastsætte lokalpolitiske serviceniveauer

For så vidt angår denne del af lovforslaget mener LOS, at der er behov for at præcisere, at hjemlen for kommunerne til at fastlægge lokale serviceniveauer, alene omfatter retten til at fastsætte serviceniveauet i forhold til egne borgere og egne tilbud.

LOS har flere gange været ude for, at kommuner ønsker at pålægge private botilbud og opholdssteder i deres kommune det serviceniveau, som de har for egne tilbud. For private tilbud gælder, at det alene er op til det enkelte private tilbud at bestemme, hvilken service de ønsker at tilbyde på deres sted. Det er derefter op til de anbringende kommuner at beslutte, om de vil benytte det konkrete tilbud ud fra en vurdering af om serviceniveauet falder indenfor det som den anbringende kommune ønsker for deres borgere.

For fremadrettet at sikre, at der ikke opstår misforståelser, mener LOS, at det af lovforslaget bør fremgå, at fastlæggelsen af serviceniveau alene omfatter retten til at fastsætteservice niveauet for egne borgere og tilbud.

Bemærkninger til: Indførelse af en tidsgrænse for, hvor sent kommuner og regioner må fremsende regninger til hinanden

LOS har ingen bemærkninger til denne del af lovforslaget.

Bemærkninger til: En justering af refusionsordningen for særligt dyre enkeltsager og gunstigere refusion ved store søskendeflokke

LOS finder det positivt, at der sker en justering af refusionsordningen for særligt dyre enkeltsager og ved store søskendeflokke.

For så vidt angår de store søskendeflokke mener LOS dog, at det ville være positivt, hvis grænsen allerede bliver sat ved det 3. barn. Dette for at sikre, at ingen kommuner afholder sig fra at give den rette hjælp ud fra ikke lovlige økonomiske overvejelser, fordi kommunen finder den økonomiske udgift uoverstigelig stor.

LOS mener derfor, at lovforslaget bør ændres til at omfatte refusion allerede ved det 3. barn i samme søskendeflok.

Bemærkninger til: En styrkelse af den juridiske ekspertise i de sociale nævn

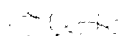
LOS finder det positivt med lovforslagets ønske om at styrke den juridiske bistand i de sociale nævn. LOS er sikker på, at det vil være med til at kvalificere sagsbehandlingen - herunder skærpe retssikkerheden for borgere og private sociale leverandører.

Afsluttende bemærkninger

LOS er, som det fremgår, dybt bekymret over den del af lovforslaget, der ligestiller faglige og økonomiske hensyn. LOS håber politikerne i Folketinget i behandlingen af lovforslaget vil holde fast i, at formålet med Serviceloven er at sikre en faglig kvalificeret indsats, der er tilpasset den enkelte borger.

Ikke mindst i forhold til vores mest udsatte borgere der ofte ikke har den hjælp og støtte i behandlingen af deres sag som andre borgere, er det vigtigt at lovteksten er klokkeklar, når det gælder hvilke hensyn, der er afgørende i forhold til den hjælp og støtte, de har behov for.

Med venlig hilsen

Geert Jørgensen
Direktør

Valby den 01.02.2012

**Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af servicelov og retssikkerhedslov
(Faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion i særligt
dyre enkeltsager, betalingskrav og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale
nævn)**

Børns Vilkår takker for den modtagne høring vedr. forslag til lov om ændring af servicelov og retssikkerhedslov (Faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion i særligt dyre enkeltsager, betalingskrav og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn).

Børns Vilkårs bemærkninger retter sig mod fastsættelse af serviceniveauer og refusion. Opsummerende er vores bemærkninger at:

- Fastlæggelse af serviceniveauer: Børns Vilkår savner i bemærkningerne til forslaget en konkretisering af, hvilke typer af vejledende serviceniveauer, der kan fremsættes.
- Refusion: Børns Vilkår vurderer, at den øgede refusion efter forslaget giver en så begrænset gevinst, at det næppe vil afholde kommunerne fra at tænke i usaglige økonomiske hensyn, hvis de gør det i dag. Ydermere at søskenderabatten bør sættes ned til tre søskende.

I det følgende uddybes bemærkningerne.

Fastlæggelse af serviceniveauer

Under punkt 3 foreslår social- og integrationsministeren, at der i Lov om social service i § 138 indsættes et formulering om, at kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer kan fremsætte generelle vejledende serviceniveauer for den lokale udmøntning.

Børns Vilkår har ikke nogle kommentarer til forslaget til lovtekst. Men Børns Vilkår savner på et par områder en uddybning i forbindelse med lovforslagets bemærkninger.

Når det gælder området for udsatte børn og unge savner lovforslaget en konkretisering af, hvilke typer af vejledende serviceniveauer, der kan fremsættes samt også gerne nogle eksempler, som det ikke vil være foreneligt med lovforslaget at fremsætte.

Det fremgår klart af serviceloven, at udredning og tilbud om foranstaltninger til udsatte børn og unge altid skal ske på grundlag af en individuel vurdering. Derfor må fastsættelse af et kommunalt serviceniveau i forhold til foranstaltninger til børn unge aldrig også påpege generelle begrænsninger eller generelle principper for tilbud til børn og unge.

Eksempelvis er det ikke tilladt generelt at fastlægge, at kommunen ikke anbringer børn under f.eks. 15 år på en institution, men først og fremmest søger løsninger med familiebehandling. Og det er heller ikke tilladt at fastlægge, at anbringelse på en af kommunens institutioner altid skal prøves først. Dette er blot nogle af de eksempler, som har været fremsat af kommunerne i de seneste 2-3 år.

Børns Vilkår anbefaler, at det i bemærkningerne tydeliggøres, at netop den form for generelle principper ikke må anlægges på en måde, der rummer automatiske begrænsninger i det tilbud, der gives til det enkelte barn.

Samtidig kan det være vigtigt i bemærkningerne at understrege, at et lokalt serviceniveau bør indeholde en bred vifte af behandlingsmuligheder. I Barnets Reform er et af målene bl.a., at flere børn skal anbringes i plejefamilier. Og det fremhæves samtidig i Barnets Reform, at børn og unge om muligt skal anbringes lokalt for at fastholde et netværk af venner, skole og slægtninge, der måske kan spille en positiv rolle for barnet. Det betyder, at fastlæggelse af et lokalt serviceniveau ikke i praksis må forhindre, at børn kan tilbydes en løsning lokalt, hvis det er det bedste for barnet, herunder adgang til anbringelse i plejefamilie.

Refusion

Børns Vilkår vurdering er, at forslaget bestemt er et skridt i den rigtige retning i forhold til kommunernes mulighed for at få refunderet særligt store udgiftsposter ved anbringelse af børn og unge. Børns Vilkår mener imidlertid, at den øgede refusion efter forslaget giver en så begrænset gevinst, at det næppe vil afholde kommunerne fra at tænke i usaglige økonomiske hensyn, hvis de allerede gør det i dag.

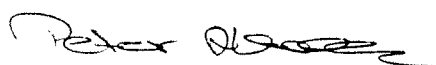
Eksempelvis udløser en anbringelse på 1,3 mio. kr. om året en refusion på 147.500 kr. efter den nye lov, mens den i dag giver 87.500 kr. i refusion. Det svarer reelt kun til en merrefusion på 4,6%. Og en anbringelse på 2 mio. kr. vil efter den nye lov udløse 476.500 kr. i refusion, hvad der svarer til en gevinst på 147.500 eller 7,4 %.

Det er imidlertid tvivlsomt, om de to ændringer i det daglige arbejde vil betyde, at de eventuelle økonomiske incitamenter ændres. Børns Vilkår anbefaler derfor, at refusionsordningen forhøjes, så kommunerne gennemsnitligt set får mindst 12-15% mere i refusion fra den fælles kommunale udligningsordning end i dag.

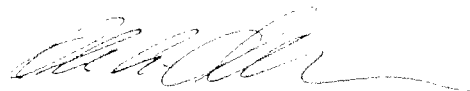
Det er positivt, at der efter forslaget gives en yderligere refusion for anbringelse af flere børn i samme hussstand. Børns Vilkår anbefaler imidlertid, at refusionen allerede sætter ind ved det tredje barn.

Anbringelse af tre børn i samme hussand kan også være en stor økonomisk belastning, der i dag skaber incitament til usaglige økonomiske overvejelser i den kommunale forvaltning. Derfor foreslår vi, at refusionen træder i kraft allerede ved det tredje barn."

Med venlig hilsen

Peter Albæk
Formand

Ole Abildgaard Mikkelsen
Senioranalytiker

Børnerådet

Social- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 K

1. marts 2012/sgh
j.nr. 3.7.27

Vedr. udkast til ændring af lov om social service m.fl. (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion for særligt dyre enkeltsager m.m.)

Generelt om udkastet

Børnerådet påskønner de anstrengelser, der aktuelt foregår mhp at skabe et klart retsgrundlag for indsatsen efter serviceloven, under den forudsætning, at disse har til hensigt at styrke retssikkerheden og dermed vilkårene for udsatte børn og unge.

Dette grundlæggende synspunkt skal ses i forlængelse af rådets anbefaling i 2009 til regeringen, der havde denne ordlyd:

”Rådet anbefaler derfor, at... regeringen sikrer, at kommunerne overholder lov om social service og efterlever lovens hensigter, så det i højere grad er hensynet til barnets bedste, der ligger til grund for en afgørelse om anbringelse eller ikke anbringelse og ikke hensyn til kommunens økonomi.”¹

Børnerådet bemærker videre, at FN's Børneretskomite i sine konkluderende bemærkninger til Danmark² i 2011 udtrykker dyb bekymring over den mulige negative indvirkning, som kommunalreformen i 2007 kan have fået i mindrebedemlede kommuner. Komiteen bemærker, at dette kan øge uligheden i forhold til, i hvor høj grad børn fra forskellige kommuner kan nyde godt af deres rettigheder.

Rådet ser også på denne baggrund frem til den evaluering af reformen og det arbejde med en socialreform, som regeringen ifølge udkastet agter at igangsætte.

¹ Rapport til FN's Komité for Barnets Rettigheder. Supplerende rapport til Danmarks 4. periodiske rapport. Børnerådet maj 2009, si. 19

² Konkluderende bemærkninger fra Komiteen for Barnets Rettigheder: DANMARK, pkt. 14. CRC/C/DNK/CO/4, 4. februar 2011

Nærværende udkast følger sig til en række af tidligere fremsatte forslag på området, nu bl.a. med ønsket om en tydeliggørelse af retstilstanden i kommunerne mht serviceniveauet og mht inddragelsen af faglige og økonomiske hensyn i afgørelsen af konkrete sager.

Rådet ønsker at knytte følgende kommentarer til udkastet om forslagernes egnethed til at forbedre vilkårene for børn og unge med behov for særlig støtte. Bemærk venligst, at et medlem af rådet har ønsket at knytte mindretalsudtalelser til en del af kommentarerne.

Til de enkelte bestemmelser

Mht forslaget om *inddragelsen af faglige og økonomiske hensyn* i afgørelsen af sager er et flertal af rådets medlemmer skeptisk indstillet over for udkastet. Med Barnets Reform blev lovfæstet et resultatprincip, der sikrer de løsninger, som er bedst egnet til at tilgodese barnets problemer og behov. Flertallet finder bl.a. på den baggrund som udgangspunkt forslaget unødvendigt, da kommunerne i forvejen har mulighed for at vægte økonomiske hensyn, *efter* at den faglige vurdering er foretaget.

Det pointeres videre i bemærkningerne til lovforslaget, at kommunalbestyrelsen aldrig må ”vælge en indsats alene ud fra økonomiske overvejelser. Den enkelte kommune kan heller aldrig afvise at hjælpe borgere, der har krav på hjælp efter loven, med henvisning til kommunens økonomi.” De to hensyn bør efter flertallets opfattelse ikke fremstå eller fortolkes som ligestillede, hvilket bør afspejles både i forarbejderne og i lovteksten.

Et mindretal af rådets medlemmer finder det legitimt, at man i kommunerne træffer afgørelser ud fra en samlet faglig, økonomisk og effektmæssig vurdering. Den eksisterende praksis på området, der bl.a. har betydet, at der anvendes flere og flere midler på det specialiserede børneområde, må konfronteres med den aktuelle økonomiske virkelighed i kommunerne, og dette bør ske på baggrund af en øget bevidsthed og diskussion om alternative strategier og effekt- og resultatfokusering. Derved flyttes fokus fra kompensation til selve formålet med foranstaltningen. Mindretallet kan derfor støtte udkastets forslag.

I spørgsmålet om *serviceniveauer inden for lovens rammer* tegner der sig samme uenighed i Børnerådet.

Et flertal finder som udgangspunkt forslaget om lokalpolitiske serviceniveauer i serviceloven unødvendigt, da kommunerne i forvejen har denne mulighed. Videre bemærker flertallet, at det også af bemærkningerne til dette forslag fremgår, at der alene er tale om en præcisering af gældende ret og ikke en ændring heraf. Heraf fremgår, at kommunalbestyrelsen er bundet af gældende lov og ikke af det lokale serviceniveau, hvilket bør afspejles i teksten. Derfor finder flertallet, at muligheden for at fastsætte et lokalt niveau ikke bør indarbejdes i lovteksten.

Et mindretal finder i overensstemmelse med argumentationen ovenfor, at det skal være legitimt for kommunerne at drøfte serviceniveau og alternative strategier på det specialiserede område. På den baggrund kan mindretallet tilslutte sig forslaget.

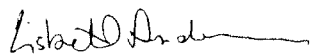
Forslaget om justering af refusionsordningen i særligt dyre enkeltsager og i sager med store søskendeflokke:

Børnerådet tilslutter sig det synspunkt, at der er behov for kompensation til kommuner, som har store udgifter til dyre enkeltsager og til sager med store søskendeflokke.

Det er imidlertid problematisk, at både den eksisterende og den foreslåede ordning kan inspirere til økonomisk tænkning fra både kommuners og leverandørers side. Kommunerne kan have interesse i at prioritere sager, der kommer over refusionsgrænsen og dermed nedprioritere sager, der ligger under grænsen. Leverandører kan have interesse i at fastsætte priser efter refusionsgrænsen.

Børnerådet foreslår på denne baggrund, at refusionen skal følge udgifterne og stige proportionalt fra et givet beløb, således at der er incitament for kommunen til at iværksætte den rette, dvs. formålstjenlige og mindst indgribende, foranstaltning til den rette pris.

Med venlig hilsen

Lisbeth Zornig Andersen
Formand for Børnerådet

Annette Juul Lund
Sekretariatschef

Socialministeriet
Kontoret for Jura og International

01.03.2012

jurint@sm.dk
kmp@sm.dk

SAND - De hjemløses Landsorganisation har modtaget nedenstående udkast til høring.

Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridiske sagkyndige i de sociale nævn)

SAND skal på vegne af de hjemløse takke for, at denne udsatte gruppe bliver hørt, men samtidig må vi nok også konstatere, at der formentlig ikke vil være mulighed for de store ændringer, da størstedelen af ændringsforslaget indgår i den allerede indgåede aftale for kommunernes økonomi for 2012

I de fremsatte ændringsforslag, er der 3 punkter, som vi kan forholde os til, da de øvrige ikke umiddelbart berører nuværende og tidligere hjemløses situation.

1. Præcisering af, at afgørelse efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn

Vi er naturligvis meget enige i, at afgørelser skal træffes efter loven, men vi er meget bekymrede over at give "grønt lys" for, at afgørelser legalt skal kunne træffes på baggrund af økonomiske overvejelser.

Vi har desværre allerede på nuværende tidspunkt en del triste erfaringer med, at kommuner mere eller mindre skjult, træffer afgørelser, hvor det i virkeligheden handler om, at værne om kommunekassen. Det er vor klare opfattelse, at afgørelser alene skal træffes på baggrund af faglige hensyn.

2. Præcisering af, at kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer kan fastsætte lokalpolitiske serviceniveauer

SAND ser med stor bekymring på, at man nu vil legitimere brugen af lokalpolitiske serviceniveauer.

Hjemløses problemer er oftest meget komplekse og det vil være til stor skade for løsningen af disse problemer, at man ensretter eller standardiserer hjælp og løsningsmuligheder. Tværtimod er der god grund til, at den enkelte sagsbehandler har fri mulighed for at finde den / de rigtige handlemuligheder for den enkelte.

Der kan muligvis være grund til at man i kommunerne - på flere områder - kan profitere af standardiserede løsninger, men med de erfaringer vi har i SAND, kan man ikke lægge kommunale

standarder over løsningen af hjemløses problemer. Tværtimod kræver den vellykkede sagsbehandling en individuel løsning, hvor mange forskellige aktører inddrages.

3. En styrkelse af den juridiske ekspertise i de sociale nævn.

SAND kan kun støtte, at den juridiske ekspertise i de sociale nævn styrkes. Hvis dette også medfører en tilførsel af personaleressourcer, vil det kunne blive en tiltrængt styrkelse af retssikkerheden og nedsættelse af den helt urimelig lange sagsbehandlingstid.

På hjemløseområdet ligger der kun få kvalificerede afgørelser fra de sociale nævn og praktisk taget ingen principielle afgørelser fra ankestyrelsen.

Årsagen hertil skal ses i lyset af, at sagsbehandlingstiden efterhånden ligger tæt ved et halvt år, så hjemløse på forhånd opgiver, idet de på tidspunktet, hvor en afgørelse træffes, ofte befinder sig et helt andet sted - fysisk og psykisk.

Vi vil derfor med stor glæde se frem til denne styrkelse af de sociale nævn.

Med venlig hilsen

SAND - De hjemløses Landsorganisation

BØRNESAGENS FÆLLESRÅD

Emdrupvej 115A, 5. etage, 2400 København NV - tlf.: 24 62 62 29
bf@boernesagen.dk - www.boernesagen.dk

Socialministeriet
Att: Kontoret for Jura og International
jurint@sm.dk
Kopi til kmp@sm.dk

Den 1. marts 2012

Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion af dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridiske sagkyndige i de sociale nævn)

Børnesagens Fællesråd takker for muligheden for at afgive høringssvar vedr. de foreslåede ændringer i Serviceloven.

1. Bemærkninger til præciseringen af, at afgørelser træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn

Børnesagens Fællesråd anbefaler kraftigt, at formålet med Serviceloven forbliver uændret for at sikre hensynet til borgerne og dermed faglige indsatser, der tilgodeser den enkelte. Børnesagens Fællesråd finder ikke, at der med den foreslåede lovændring er tale om en præcisering af gældende retstilstand men en ligestilling af faglige og økonomiske hensyn. På den baggrund finder Børnesagens Fællesråd, at en evt. ændring af formålet for Serviceloven bør fastholde en præcisering mellem faglige og økonomiske hensyn fx i flg. ordlyd: **"Afgørelse efter loven træffes på baggrund af faglige hensyn. I forbindelse med den efterfølgende udmøntning inddrages relevante økonomiske hensyn"**.

2. Vejledende serviceniveauer som en del af Serviceloven

Børnesagens Fællesråd kan ikke anbefale, at vejledende serviceniveauer skrives ind i Serviceloven, da det kan skabe usikkerhed om kommunalbestyrelsens forpligtelse til at opfylde gældende lov over for den enkelte borger. Børnesagens Fællesråd peger endvidere på, at en lovbestemmelse om vejledende serviceniveauer vil kunne fremme risikoen for større forskelle i kommunernes tilbud om støtte til særligt udsatte borgere. Børnesagens Fællesråd støtter ikke det fremlagte forslag.

MEMLEMMER AF BØRNESAGENS FÆLLESRÅD:

KFBU - Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge
Foreningen af Danske Døgninstitutioner for Børn og Unge
Børneforeningen
Ungdommens Vel
LOS - Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud
TABUKA

FBU - ForældreLANDSforeningen
Daginstitutionernes Lands-Organisation
Foreningen Jysk Børneforsorg/Fredehjem
Ungdomsringen
KFUM's Sociale Arbejde i Danmark
Landsforeningen BoPam

Børn og Familier
Børns Vilkår
Mødrehjælpen
Barnets Hus
Red Barnet
Ungdommens Røde Kors
Foreningen Grønlandske Børn

Medlemsorganisationerne arbejder tilsammen med mere end 500.000 børn og unge

3. Justering af refusionsordningen vedr. særligt dyre enkeltsager

Børnesagens Fællesråd er enig i behovet for at kompensere kommuner, som har udgifter til meget dyre enkeltsager samt sager med store søskendeflokke, således at den enkelte kommunes økonomi ikke belastes i for høj grad og således at kommunerne ikke undlader at iværksætte foranstaltninger af økonomiske hensyn.

Børnesagens Fællesråd finder, at det vil fremme børn og unges retssikkerhed, at kommunerne kompenseres i sager med store søskendeflokke og anbefaler derfor, at lovforslaget ændres til at omfatte refusion allerede ved det 3. barn i samme søskendeflok.

4. Bemærkninger til styrkelse af den juridiske ekspertise i de sociale nævn

Børnesagens Fællesråd finder det positivt med lovforslaget om at styrke den juridiske bistand i de sociale nævn. Børnesagens Fællesråd finder, at det vil skærpe retssikkerheden for borgerne – herunder de udsatte og sårbare børn og unge.

Børnesagens Fællesråd anbefaler lovændringen.

Venlige hilsener

Sekretariatsleder

Social- og Integrationsministeriet

Høringssvar til udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion for særligt dyre enkeltudgifter, afregningsfrister og oprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn)

På vegne af statsforvaltningerne skal følgende bemærkes:

I relation til lov om social service indeholder lovforslaget en række præciseringer i forhold til lovens formål, betydningen af kommunernes serviceniveau, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusionsforhold, afregningsfrister m.v. Disse forhold giver alene statsforvaltningerne anledning til følgende bemærkninger:

Nævnene er og har hele tiden været opmærksom på, at individuelt begrundede afgørelser truffet med udgangspunkt i fastlagte serviceniveauer skal respekteres.

Kommunerne kan imidlertid selv medvirke til at sikre balancen mellem serviceniveau og økonomi ved i højere grad at udnytte mulighederne for at udfylde rammerne i f.eks. serviceloven. Dette er et meget nyttigt styringsgrundlag for kommunalbestyrelsen. Ved at udnytte denne mulighed bedre, sikres større gennemsigtighed i kommunernes afgørelser, og dermed øges retssikkerheden for borgeren, ligesom forvaltningsgrundlaget står klart for såvel forvaltning som de sociale nævn. Vi foreslår i den forbindelse, at teksten i § 138 ændres til "Kommunalbestyrelsen træffer indenfor lovens rammer beslutning om at fastsætte generelle serviceniveauer for den lokale udmøntning af hjælpen efter loven."

I relation til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har statsforvaltningerne bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører de sociale nævn, der er nedsat i

01-03-2012

STATSFORVALTNINGEN SJÆLLAND

DRONNINGENSGADE 30

4800 NYKØBING F

TELEFON: 7256 7600

TELEFAX: 5482 1864

GIRO: 10202027

EAN-NR. 5798000382628

sjaelland@statsforvaltning.dk

www.statsforvaltning.dk

medfør af lovens § 45.

Det foreslås at udvide de sociale nævn med et ekstra juridisk medlem. Forslaget har ifølge lovbemærkningernes afsnit 6.2. flere formål. Dels at styrke de sociale nævns juridiske sagkyn-dighed af hensyn til borgernes retssikkerhed, men også af hensyn til kommunerne, således at det sikres, at nævnenes afgørelser er i overensstemmelse med de gældende love og rammerne for den retlige prøvelse af kommunernes afgørelser. Dels at styrke retssikkerheden ved at sikre mere ensartede ju-ridiske vurderinger af sagerne i de forskellige regionale socia-le nævn.

Statsforvaltningerne kan fuldt ud tilslutte sig ønsket om at til-godese borgernes retssikkerhed i form af korrekte afgørelser, både for så vidt angår kommunernes afgørelser af borgernes sager og de sociale nævns ankebehandling af kommunernes afgørelser.

Statsforvaltningerne har i perioden 2009-2011 oplevet en stigning i antallet af borgernes klager over kommunernes afgørelser på 23,5%. De sociale nævn modtog således ca. 4.500 flere klagesager i 2011 end i 2009.

Det er på den baggrund statsforvaltningernes vurdering, at så-fremt der ønskes en styrkelse af borgernes retssikkerhed i form af korrekte afgørelser, der sikrer at borgerne får netop den hjælp, de har ret til, bør de tilgængelige ressourcer hertil målrettes kommunernes sagsbehandling og kompetenceudvik-ling. Det kan f.eks. ske ved at øge den rådgivning og vejled-ning, som statsforvaltningerne udfører i samarbejde med kommunerne i medfør af §§ 76 og 78 i retssikkerhedsloven. Statsforvaltningerne oplever stor efterspørgsel fra kommuner-ne om vejledning, undervisning og kompetenceudvikling inden for de faglige områder, som kommunerne og de sociale nævn dækker, og en styrket indsats på disse områder vil i høj grad kunne medvirke til at sikre borgernes retssikkerhed. En styr-kelse af kommunernes sagsbehandling i 1. instans vil endvide-re kunne medvirke til at nedbringe antallet af klagesager, hvil-ket for borgerne vil være en fordel, ligesom det samfundsøko-nomisk vil være have værdi at nedbringe antallet af ankesa-ger, der skal behandles i de sociale nævn.

Det er statsforvaltningernes vurdering, at hvis ministeriet er af den opfattelse, at kvaliteten og ensartetheden i ankesystemet skal styrkes, så vil dette mere hensigtsmæssigt kunne opnås ved at udbygge de generelle faglige drøftelser og opdateringer blandt medlemmerne af de sociale nævn, f.eks. i form af gene-relle temamøder og praksisgennemgange.

Vi skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at nævnsfor-manden allerede med den nugældende lovgivning (retssikker-hedslovens § 71, stk. 1) har en mulighed for at udsætte en af-

gørelses virkning, hvis formanden finder, at der er begrundet tvivl om, hvorvidt nævnets afgørelse er i overensstemmelse med gældende ret, og derefter indbringe sagen for Ankestyrelsen.

Det er statsforvaltningernes oplevelse, at nævnsmedlemmerne, udover at de vurderes som kompetente og engagerede, er meget opmærksomme på, at selv om de er udpeget efter indstilling fra en interesseorganisation, så er deres opgave som nævnsmedlemmer at træffe retlige afgørelser i overensstemmelse med den sociale lovgivning. Det er således yderst sjældent, at der har været grundlag for at benytte sig af bestemmelsen om, at formanden kan udsætte en afgørelses virkning og indbringe sagen for Ankestyrelsen

Endvidere bemærkes, at nævnssekretariatene med henblik på at sikre ensartede juridiske vurderinger afholder netværksmøder, hvor særlige problemstillinger og ændret lovgivning drøftes. Det samme sker på årlige socialretlige kurser, hvor også repræsentanter fra kommunerne, Ankestyrelsen og hvervgivende ministerier deltager. Endelig har statsforvaltningerne en fælles fagportal, hvor vi udveksler erfaringer og drøfter faglige spørgsmål, ligesom vi løbende afholder videokonferencer om sådanne forhold.

Det er endvidere statsforvaltningernes opfattelse, at såfremt ønsket om at udvide de sociale nævn med et ekstra juridisk medlem fastholdes, vil dette mere hensigtsmæssigt kunne klares ved at udpege medlemmer blandt andre af statsforvaltningernes juridiske medarbejdere. Statsforvaltningerne er helt uforstående overfor, at der, som det fremgår af forslaget, skal tilknyttes juridiske medarbejdere ansat i Ankestyrelsen.

Det fremgår af lovbemærkningerne, afsnit 6.3., at baggrunden for at pege på medarbejdere i Ankestyrelsen er, at "Ankestyrelsen har et betydeligt antal ansatte med juridisk kandidateksamen og erfaring med juridisk sagsbehandling af konkrete sager på det offentligretlige område.". Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at de udpegede medarbejdere fra Ankestyrelsen ikke i deres ansættelse må behandle sager inden for de sociale nævns område. Det vil således ikke være medarbejdere med særlig erfaring eller indsigt i de sociale nævns sagsområde, der udpeges.

Statsforvaltningerne finder på denne baggrund anledning til at understrege, at den enkelte statsforvaltning på tilsvarende vis har et betydeligt antal ansatte med juridisk kandidateksamen og erfaring med juridisk sagsbehandling af konkrete sager på det offentligretlige område. Der ses ikke at være noget grundlag for at antage, at medarbejdere fra Ankestyrelsen uden særlig indsigt i eller erfaring med de sociale sager, vil kunne bidrage bedre eller anderledes til formålet om at styrke den ju-

ridiske ekspertise i de sociale nævn end de juridiske medarbejdere, der er ansat i statsforvaltningerne.

Den enkelte statsforvaltning vil efter konkret vurdering af den enkeltes forudsætninger kunne inddrage sådanne egne juridisk erfarne sagsbehandlere i nævnsarbejdet enten fra nævnsekretariatet eller fra andre sagsområder end nævnsområdet, således at den fornødne habilitet sikres. Den model bruges bl.a. på adoptionsområdet, hvor der til adoptionssamrådet er udpeget medlemmer fra andre dele af statsforvaltningen.

Den af statsforvaltningerne beskrevne model vil tilmed være samfundsmæssigt økonomisk mere fordelagtig, da der ikke alene spares rejseudgifter m.v. til ansatte i Ankestyrelsen, men derudover vil der på årsbasis også blive sparet et ikke ubetydeligt antal medarbejdertimer, som ellers vil gå til transport landet over af medarbejdere fra Ankestyrelsen.

Det bemærkes endelig, at der ved denne model vil kunne stilles krav om bopæl i eller anden tilknytning til regionen også for dette medlem, således at det undgås, at der kommer til at gælde et sådant krav for nogle nævnsmedlemmer, men ikke for alle, jf. forslaget § 2, nr. 4.

Det fremgår af lovbemærkningerne, afsnit 1, at det som led i aftalen om kommunernes økonomi for 2012 er aftalt at iværksætte initiativer, der bl.a. skal styrke samarbejdet mellem kommunerne og ankesystemet. Statsforvaltningerne medvirker meget gerne til initiativer, der kan styrke samarbejdet og dialogen med kommunerne, helt i overensstemmelse med lovens krav herom. Det er gennem den direkte kontakt med kommunerne, gennem de nære og tætte relationer, at det kan påvirkedes, at afgørelserne også får virkning fremadrettet.

Statsforvaltningerne finder dog ikke grundlag for at antage, at samarbejdet og dialogen mellem kommuner og ankesystem styrkes ved, at de sociale nævn udvides med en medarbejder fra Ankestyrelsen. Det er statsforvaltningernes opfattelse, at et sådan samarbejde og dialog i mindre omfang udspringer af de konkrete afgjorte sager i kommunerne og nævnene, men skal udvikles via den faglige formidling og det samarbejde med kommunerne, der udspringer af arbejdet med de praksisundersøgelser samt den rådgivning og vejledning som kommunerne skal have efter retssikkerhedslovens §§ 76 og 78.

Det kan i den sammenhæng nævnes, at statsforvaltningerne allerede har en væsentlig og omfattende opgave i forhold til at yde kommunerne vejledning om retsområdet, herunder om praksis, jf. §78 i retssikkerhedsloven. Statsforvaltningerne modtager dog ikke ressourcer til vejledningsopgaven, men alene til den konkrete sagsbehandling. Som led i at styrke det faglige samarbejde mellem kommunerne og de sociale nævn bør det derfor overvejes at understøtte vejledningsopgaven

ved at afsætte ressourcer til statsforvaltningernes målrettede faglige vejledning og rådgivning over for kommunerne.

Endelig bemærkes, at nævnet kun er beslutningsdygtigt, når det er fuldtalligt. Ved at udvide nævnet fra 3 til 4 medlemmer vanskeliggøres det at samle hele nævnet, ikke mindst i de tilfælde, hvor det skal ske med kort varsel i "magtsager".

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, pkt. 7, at der forventes en årlig merudgift på 1,9 mio. kr. på det statslige område som følge af udvidelsen af de sociale nævn med et ekstra medlem. Den anslåede udgift forekommer meget lav, når der skal indregnes både medarbejdertid til både mødedeltagelse, transport og hotelophold, samt transportudgifter til et ekstra nævnsmedlem, særligt hvis alle disse kommer fra Ankestyrelsen i København. Statsforvaltningerne træffer årligt mere end 20.000 afgørelser på det sociale nævns område, og der vil således være tale om et meget betydeligt antal nævns-møder, der skal udvides med et ekstra medlem, såfremt forslaget fastholdes.

Såfremt det fastholdes, at der skal udpeges et ekstra nævns-medlem til de sociale nævn, og det fastholdes, at disse skal udpeges blandt Ankestyrelsens medarbejdere, forudsætter statsforvaltningerne, at alle udgifter hertil afholdes af Ankestyrelsen.

Der er ikke i bemærkningerne anført yderligere om forståelsen af ikrafttrædelsesbestemmelsen. Det bør i lovforslaget præciseres, hvilke sager – tidsmæssigt bestemt – der skal forelægges det udvidede nævn, herunder hvorledes der skal forholdes ved genoptagelse af sager, der har været nævnsbehandlet før ikrafttrædelsen.

Med venlig hilsen

Helle Haxgart
Direktør

Til: Jura og International, Social- og Integrationsministeriet
Cc: Karin Munk Petersen (Sagsbehandler, Jura og International)
Fra: Jakob Bjerre [jabj@ftf.dk]
Emne: FTF j.nr. 12-0212 JABJ - Social- og Integrationsministeriets j.nr. 2011-7858 - Høring over forslag til lov om ændring af servicelov og retssikkerhedslov (Faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion i særligt dyre enkeltsager, be
Sendt: 01-03-2012 10:07:35

Kære Karin Munk Petersen,

FTF har modtaget ovennævnte lovforslag i høring.

I den forbindelse bemærkes, at FTF finder, at det til hver en tid bør være børnenes og familiernes tarv som kommer i første række. Efter FTF's opfattelse bør et økonomisk hensyn i denne sammenhæng ikke vægte tungere end det faglige - endelige være sidestillet. Der er således tale om børn og familier med særligt vanskelige sociale kår, hvorfor forslaget i sin nuværende udformning bør ændres. Aktuelt opnåede besparelser kan således vise sig som en rigtig dårlig forretning, såfremt de pågældende senere i livet ikke kan opnå fx permanent arbejdsmarkedstilknytning, som følge af at den sociale indsats på et tidligere stadie ikke har været tilstrækkelig.

Særligt i relation til forslaget om oprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn bemærkes dog, at FTF støtter forslaget, idet det forventeligt vil højne retssikkerheden og afgørelseskvaliteten. Det støttes herudover, at de juridisk sagkyndige rekrutteres fra Ankestyrelsen, idet det antageligvis vil være fremmende for ensartetheden i afgørelserne.

FTF forudsætter i denne forbindelse, at der (udover det i lovforslagets forarbejder anførte) fastlægges passende retningslinier til sikring af, at ansatte der som led i deres ansættelse behandler klager over afgørelser truffet i det sociale nævn, ikke udpeges grundet manglende habilitet. Herudover forudsættes det, at de pågældende medarbejdere honoreres for deres indsats, eller at der alternativt allokeres passende arbejdstid til at passe hvervet. FTF kan i denne forbindelse med tilfredshed konstatere, at der budgetteres med årlige udgifter på 1,9 mio. kr. til brug for oprioriteringen af de juridisk sagkyndige.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til undertegnede.

Venlig hilsen

Jakob Bjerre

Advokat (L)

Tlf: +45 33 36 88 15 - Mobil: +45 40 33 88 15 - E-mail: jabj@ftf.dk

FTF - Hovedorganisation for 450.000 offentligt og privat ansatte

Niels Hemmingsens Gade 12 - Postboks 1169 - 1010 København K.

Tlf: +45 33 36 88 00 - Fax: +45 33 36 88 80 - E-mail: ftf@ftf.dk - www.ftf.dk

Social og integrationsministeriet
Departementet – Kontoret for Jura og international
Holmens Kanal 22
1060 København K jurint@sm.dk

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn)

FOA – Fag og Arbejde har fra social- og integrationsministeren modtaget forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn) til høring.

FOA – Fag og Arbejde mener, at de dele af lovforslaget, der handler om, at afgørelser træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn, og at der kan fastsættes vejledende serviceniveauer er unødvendige, da mulighederne allerede følger af gældende retstilstand og grundsætninger og blot er præciseringer af gældende ret. Der er risiko for, at kommunerne får et signal om, at økonomien skal prioriteres højere end den allerede bliver, og at det kan være med til at ændre på praksis i kommunerne. Udgiftsudviklingen på det specialiserede socialområde viser, at kommunerne allerede i høj grad styrer økonomien med den nuværende lovgivning.

Regeringen burde i stedet undlade at gennemføre denne del af lovforslaget og orientere KL herom i de kommende økonomiforhandlinger, under henvisning til at økonomiaftalen blev indgået med den tidligere regering.

Lovforslagets ændringer af refusionsreglerne på børne- og ungeområdet er et lille skridt i den rigtige retning. Men der er behov for nogle helt grundlæggende ændringer i finansieringen på det specialiserede socialområde.

Den nuværende finansieringsmodel gør kommunerne alt for skrøbelige og lægger op til at der "spekuleres" i priserne mellem kommunerne. Det er borgerne med behov for særlig støtte og hjælp, der er taberne i den nuværende model. Der er blandt andet brug for en langt højere grad af fælles finansiering. FOA ser frem til regeringens kommende ændringer af finansieringen på det specialiserede socialområde.

Med venlig hilsen

p. v. a.

Jakob Sølvhøj - Formand for Pædagogisk sektor FOA – Fag og Arbejde

Jan Simon Petersen

Faglig konsulent - FOA – Fag og Arbejde

Dato:
01.03.2012

Sagsnummer:
12/3432

Ref.:
JASP/JAKS

FOA

Stations Plads 1-3
1790 København V

Telefon 4697 2626
Telefax 4697 2300

Giro 8 01 47 95

E-mail
foa@foa.dk
0aa@foa.dk

www.foa.dk

Ældre Sagen

Socialministeriet
jurint@sm.dk

27. februar 2012
Isl

Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

Ældre Sagen takker for muligheden for at afgive høringssvar og fremsender hermed vores bemærkninger til ovenfor nævnte udkast.

Vedrørende præcisering af at afgørelse efter serviceloven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn

Ældre Sagen skrev i juni 2011 et brev til den tidligere socialminister for at give udtryk for vores bekymring om udmeldingerne vedrørende ankesystemet på det specialiserede socialområde i økonomiaftalen 2012 mellem regeringen og KL. Vi fandt, at aftalen lagde op til en sammenblanding af økonomiske og juridisk-faglige hensyn i ankesystemet, som var yderst betænkelige ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt. Det mener vi forsat.

Formålet med serviceloven er at tilbyde hjælp med et forebyggende sigte og tilgodese behov som følge af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller sociale problemer. Ved at præcisere at afgørelser også træffes på baggrund af økonomiske hensyn, frygter vi, at det i højere grad bliver økonomien og ikke servicelovens formål, kommunerne vil have for øje ved fastsættelse af serviceniveauerne og dermed de konkrete afgørelser.

Når det foreslås at tilføje "økonomiske" hensyn, bør man i det mindste også præcisere, at der er tale om "saglige" økonomiske hensyn, som det også fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at kommunernes økonomi aldrig kan stå alene og at den enkelte kommune heller aldrig kan afvise at hjælpe borgere, der har krav på hjælp efter loven, med henvisning til kommunens økonomi. Vi ser dog i Ældre Sagen flere og flere eksempler på ældre mennesker, der får frataget eller skåret sin hjemmehjælp pga. kommunens økonomi og uden der er sket bedring af funktionsniveauet. Vi har også et eksempel på en kommune, der af økonomiske årsager har valgt at ændre serviceniveauet således, at støvsugning ikke længere er en del af ydelsen for hjemmehjælp. Vi frygter, at vi blot vil se endnu flere af den slags eksempler med en præcisering som den foreslåede.

Dog skal det nævnes, at det trods alt er positivt, at det understreges, at Social- og Integrationsministeren vil følge implementeringen af lovforslaget tæt, herunder få foretaget en praksisundersøgelse. Det er endvidere positivt, at det af bemærkningerne fremgår, at en ændring af hjælpen hos en borger altid kræver en ny konkret og individuel afgørelse og at denne ændring skal ske inden for rammerne af lovgivningen, retspraksis mv. og for hvornår man kan tilbagekalde en begunstigende forvaltningsakt, da vi i Ældre Sagen har flere eksempler på, at dette ikke er overholdt. Derfor vil en vejledning til kommunerne om, at det kun er i særlige tilfælde - og navnlig ikke af sparehensyn - at der kan ske tilbagekaldelse af en begunstigende forvaltningsakt være ønskværdigt.

Vedrørende frister for fremsættelse af betalingskrav og justering af refusionsordningen i særlige dyre enkeltsager på området for udsatte børn og unge

Ældre Sagen har ingen bemærkninger hertil.

Vedrørende styrkelse af den juridiske ekspertise i de sociale nævn

Ældre Sagen hilser det velkomment, at der stilles forslag om at styrke ekspertisen i de sociale nævn. Det fremgår af Ankestyrelsens statistikker om afgjorte sager, at ikke alene er tilgangen af sager til de sociale nævn steget de seneste år, men antallet af omgjorte sager er også steget.

Selvom antallet af omgjorte sager allerede er steget de seneste år, finder vi det fornuftigt, at styrke sagsbehandlingen i de sociale nævn, da det er Ældre Sagens indtryk, bl.a. gennem det stigende antal henvendelser til vores Rådgivning, at klagesagerne indeholder flere juridiske problemstillinger.

Venlig hilsen

Ældre Sagen
Bjarne Hastrup
Adm. direktør

Social- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22,
1060 København K
E-mail: jurint@sm.dk, kmp@sm.dk

1. marts 2012

Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridiske sagkyndige i de sociale nævn)

Ministeriets sags nr. 2011-7858

DANSKE ÆLDRE RÅD takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslaget.

DANSKE ÆLDRE RÅDs høringssvar omhandler lovforslagets ændring af Servicelovens § 1, samt ændringen af Retssikkerhedslovens § 45.

Ad Servicelovens § 1:

DANSKE ÆLDRE RÅD bifalder ministerens ønske om at præcisere lovens formålsbestemmelse så det sikres, at enhver kommunal afgørelse efter denne lov indledningsvist kræver en konkret og individuel vurdering af borgerens behov, og derefter en inddragen af faglige og økonomiske hensyn.

Ad Retssikkerhedslovens § 45:

DANSKE ÆLDRE RÅD er enig i ministerens ønske om, at nævnsafgørelserne i fuldt omfang skal have samme juridiske værdi og retssikkerhed for borgerne som en domstolsafgørelse ville have. Den juridisk/saglige prøvelse af en kommunal myndigheds udøvede skøn er kernen i nævnets afgørelse.

DANSKE ÆLDRE RÅD finder ligeledes, at domstolsafgørelser skal træffes på baggrund af såvel juridiske som lægmands hensyn og overvejelser. DANSKE ÆLDRE RÅD beder på den baggrund ministeren om at udvide de sociale nævn med endnu et medlem, der udpeges af Social- og Integrationsministeren efter indstilling fra DANSKE ÆLDRE RÅD.

Jernbane Allé 54, 3. th.
2720 Vanløse
Tlf. +45 3877 0160
info@danske-aeldreraad.dk
www.danske-aeldreraad.dk

Baggrunden for forslaget er, at knapt halvdelen af de sociale nævns afgørelser vedrører ydelser til borgere over 60 år. (Opgjort efter Ankestyrelsens statistik, "ANKE5: Årsstatistik efter område, lovgrundlag og afgørelsestype"). Af nævnenes ca. 20.000 årlige afgørelser har ca. 8.000 betydning for ældre borgere.

Ældrerådene har erfaring som rådgivere for kommunalbestyrelserne og rådene har konkret viden om såvel ældre borgeres som kommuners vilkår og praksis på sociale ydelser. De sociale nævn vil derfor, med denne tilføjelse, kunne opnå en samlet øget retssikkerhed for såvel borgere som kommuner.

Med nedlæggelsen af Klagerådet Vedrørende Hjemmehjælp i 2010 mistede ældreområdet lægmandselementet i klagesagsbehandlingen. DANSKE ÆLDRE RÅDs forslag vil rette op på dette forhold.

Ved DANSKE ÆLDRE RÅDs foreslåede tilføjelse af et medlem til de sociale nævn bevares balancen mellem nævnets lægmands- og juridiske medlemmer.

Forslaget vil bevare det ulige antal medlemmer i nævnet, så formandens stemme ikke bliver udslagsgivende.

DANSKE ÆLDRE RÅD anser det ligeledes for væsentligt at øge retssikkerheden gennem nedbringelse af sagsbehandlingstiden i de sociale nævn, men finder det usikkert om formålet opnås med ministerens lovforslag.

DANSKE ÆLDRE RÅD forslag medfører tilføjelse til ministerens forslag § 2, nr. 2, 4, samt bortfald af nr. 5.

Jeg står gerne til ministerens rådighed, såfremt der er behov for en uddybning af DANSKE ÆLDRE RÅDs ovennævnte forslag.

Med venlig hilsen

Kirsten Feld
Formand

Til: Jura og International, Social- og Integrationsministeriet, Karin Munk Petersen (Sagsbehandler, Jura og International)

Fra: Mathias Frederiksen [mathias.hjorth.frederiksen@gmail.com]

Emne: Høringsvar fra Udviklingshæmmedes Landsforbund

Sendt: 01-03-2012 11:48:55

- Hvad menes der mere præcist med betegnelsen "økonomiske hensyn"?
- Kan et af vores medlemmer eksempelvis risikere, at blive flyttet til en billigere kommune?

Med venlig hilsen

Mathias Hjorth Frederiksen
Projektleder hos ULF og ULF-Ungdom

ulf-ungdom@ulf-ungdom.dk

7572 4688

Dansk Socialrådgiverforening

HK/Kommunal

1. marts 2012
HEN

Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Høringssvar til lovforslag om fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af økonomiske hensyn, refusion af særligt dyre enkeltsager mv.

Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal takker for tilsendelse af lovforslaget om fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af økonomiske hensyn mv.

Vi mener, at det er svært at finde begrundelse for de bestemmelser i lovforslaget, der skal præcisere forholdene vedr. kommunale serviceniveauer og inddragelse af økonomiske hensyn. Vi mener ikke, at lovforslaget giver større klarhed, men at det derimod vil kunne medføre uklarhed ude i kommunerne, fordi dets budskab så at sige er tvetydigt. På den ene side slås det fast, at der alene er tale om præciseringer vedr. saglige økonomiske hensyn og inddragelse af serviceniveau, som ikke ændrer ved gældende retstilstand. På den anden side sender forslaget et signal til kommunerne om, at de kan arbejde med servicestandarder og inddrage økonomiske hensyn.

Vi er på den baggrund bekymret for, at der vil ske ændringer i den kommunale praksis, som indebærer, at kommunale serviceniveauer sættes over lovens tekst og intention, og at der sker en udhuling af princippet om ikke at sætte skøn under regel. Uanset, at lovforslaget altså slår fast, at gældende retstilstand ikke ændres. Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal mener på den baggrund, at denne del af lovforslaget både er unødvendig og kritisabel og må afvises.

Der må ikke direkte eller indirekte pilles ved, at borgerne som hidtil kan få behandlet klager i ankesystemet, og at Ankestyrelsen uændret har kompetence til at gribe ind i kommuner, der ikke overholder loven. Det er vores opfattelse, at de fleste kommuner arbejder seriøst med deres sociale forpligtelser, men at der er situationer, hvor enkelte

kommuner ikke gør det. Ankesystemets muligheder for at gribe ind handler netop om at få forsømmelige kommuner til at ændre praksis. Det er en sikring af borgernes retssikkerhed og retskrav, og det kan ikke genere de kommuner, der overholder loven.

Vi mener, at Ankestyrelsen med en systematisk rådgivning og vejledning skal hjælpe kommunerne til at forstå loven og overholde deres forpligtelser i forhold til den, når de viser sig at være usikre i deres fortolkning af loven.

Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal ønsker i høj grad en ændring af finansieringsreglerne. Den vidtgående kommunale finansiering, der blev indført med kommunalreformen, er alt for belastende for de kommuner, som huser borgere, som har brug for en meget omfattende social indsats. Vi mener, at det i nogle kommuner medfører kritisable afgørelser med ingen, tøvende eller utilstrækkelig hjælp, fordi det kan spare kommunerne for meget store udgifter. Det er ikke hjælpsomt for debatten om, hvordan vi som samfund kan blive bedre til f.eks. at hjælpe familier med mange sociale problemer, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt det er kyniske økonomiske hensyn, der betinger, hvilken hjælp der iværksættes – eller ikke iværksættes. Dansk Socialrådgiverforening har tre gange undersøgt socialrådgivernes vurdering af sammenhængen mellem økonomi og faglighed på børne-familiesagsområdet, og senest i 2011 fortæller 55 pct. af socialrådgiverne, at økonomiske hensyn vejer tungere end socialfaglige hensyn ligesom 44 pct. oplyser, at de på grund af økonomiske hensyn har vanskeligt ved at varetage barnets tarv. Disse svar får os til at mene, at finansieringsmodellen er af afgørende betydning for kvaliteten i opgaveløsningen på dette omkostningstunge område, og derfor mener vi, at det fremlagte forslag ikke er vidtgående nok.

Det er ikke tilstrækkeligt at føre refusionsordningen tilbage til 2009-niveau, men man bør som minimum gå tilbage til de refusionsgrænser, der var gældende i 2007 ved kommunalreformens indførelse. Man kunne også overveje at gøre hele finansieringen af dette område til et fælles kommunalt anliggende ved at etablere en særlig "kasse", hvor alle kommuner trækker betalingen fra.

Det er under alle omstændigheder en forudsætning for en substantiel lettelse af kommunernes udgifter til de dyreste enkeltsager, at der tages mere grundlæggende fat i finansieringen, end dette lovforslag vil. Vi mener desuden, at ændringen bør udvides til at omfatte andre sager efter Serviceloven, herunder de dyre handicapsager. Der er ingen faglige begrundelser for at undtage dem. Den nuværende finansieringsordning medfører også en skæv fordeling af udgifterne mellem kommunerne, når de sociale opgaver er uens fordelt, hvilket efter vores vurdering gælder for flere typer sager, f.eks. børne-familiesager.

Uanset vores ønske om en mere generel ændring af finansieringsordningen kan vi helt tilslutte os, at der sker en justering af refusionsordningen i særligt dyre enkeltsager om børn, unge og familier, som foreslået i lovforslaget. Vi kan ligeledes støtte forslaget om at yde en særlig refusion til kommuner, der er nødt til at anbringe 4 eller flere børn fra samme familie. Ændringen er nødvendig, fordi store søskendeflokke kan medføre særdeles store udgifter for en kommune, hvis den er nødt til at anbringe flere børn. Den foreslåede ordning kan aflaste kommunerne i en sådan situation.

Endelig kan vi kun støtte, at lovforslaget indfører en tidsgrænse for, hvor længe kommunerne kan vente med at sende regninger til hinanden. En 12 måneders grænse forekommer rimelig.

Med venlig hilsen

Bettina Post
Formand
Dansk Socialrådgiverforening

Per Støve
Formand for socialpolitisk udvalg
HK/Kommunal

INSTITUT FOR
MENNESKERETTIGHEDER

Socialministeriet
E-mailes til jurint@sm.dk
Med kopi til kmp@sm.dk

STRANDGADE 56
DK-1401 KØBENHAVN K
TEL. +45 32 69 88 88
FAX +45 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATO 1/3-2012
J.NR. 540.10/26762/

Høring over forslag til lov om ændring af servicelov og retssikkerhedslov (Faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion i særligt dyre enkeltsager, betalingskrav og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn)

Socialministeriet har ved e-mail af 9. februar 2012 anmodet om at modtage Institut for Menneskerettigheds eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Et af formålene med serviceloven er at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, så den enkeltes mulighed for at klare sig selv fremmes. Loven indeholder bl.a. bestemmelser om støtte til dækning af merudgifter, hjælpemidler, indretning af bolig og botilbud. Serviceloven er derfor helt central for personer med handicaps muligheder for at få nødvendig støtte.

1. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder en præcisering af, at afgørelser efter serviceloven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn, og at kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer kan fastsætte lokalpolitiske serviceniveauer. Der forelås indført en tidsgrænse for, hvor sent kommuner og regioner må fremsende regninger til hinanden. Herudover indeholder lovforslaget en justering af refusionsordningen for særligt dyre enkeltsager på området for udsatte børn og unge samt en styrkelse af den juridiske ekspertise i de sociale nævn.

Det forelås, at der i servicelovens § 1, stk. 3, indsættes følgende:
"Afgørelse efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn".

Baggrunden for forslaget er, at der i praksis er uklarhed om, i hvilket omfang den enkelte kommunalbestyrelse kan inddrage økonomiske hensyn, når der træffes afgørelse.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at der med den foreslåede præcisering i formålsbestemmelsen i servicelovens § 1 ikke er tilsigtet en ændring af retstilstanden, og at der alene er tale om en præcisering af den allerede gældende retstilstand og retsgrundsetninger. Udgangspunktet er efter gældende ret, at modtageren af hjælp efter loven har

et ansvar for sig selv og sin familie, men der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov og forudsætninger, og hjælpen skal tilrettelægges, så modtageren ud fra sine personlige forudsætninger får indflydelse på og ansvar for sin egen tilværelse. Endvidere præciseres det i bemærkningerne, at den enkelte kommune aldrig kan afvise at hjælpe borgere, der har krav på hjælp efter loven, med henvisning til kommunens økonomi.

2. Den menneskeretlige beskyttelse

Serviceoven skal ses i lyset af Danmarks forpligtelser efter Handicapkonventionen. Formålet med konventionen er at give personer med handicap mulighed for fuldt ud kan nyde alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre. Efter konventionens artikel 5 (3) skal Danmark med henblik på at fremme lighed og afskaffe diskrimination tage alle passende skridt til at sikre, at der tilvejebringes en rimelig tilpasning. Mere konkret følger af artikel 20, at Danmark skal træffe effektive foranstaltninger til at sikre personer med handicap personlig mobilitet med størst mulighed uafhængighed. For eksempel gælder det efter artiklens litra b) ved at lette adgangen for personer med handicap til mobilitetshjælpemidler, udstyr, hjælpemiddelteknologi af god kvalitet og forskellige former for kvalificerede bistands- og formidlingspersoner, herunder ved at stille disse til rådighed til en overkommelig pris.

3. Instituttets bemærkninger

I 2011 holdt IMR rundbordsmøder med 50 ud af 130 inviterede handicaporganisationer. En gennemgående bekymring hos organisationerne var, at det er blevet vanskeligere for borgere med handicap at få nødvendig hjælp på det sociale område, fordi kommunerne i for vidt omfang tager økonomiske hensyn. Handicaporganisationernes bekymring over kommunernes økonomiske hensyntagen underbygges af statistik fra Ankestyrelsen. Det fremgår af styrelsens årsstatistik for 2010, at de sociale nævn i 28 procent af alle klagesager efter serviceloven hjemviste eller ændrede de kommunale afgørelser. Ankestyrelsens statistik viser også en stigning i antallet af afsluttede sager efter serviceloven på 19 procent i 2010 i forhold til 2009. Stigningen er en del af en løbende vækst i antallet af sager i de seneste år. Det høje antal omgjorte sager og stigningen i antallet af sager, kan skyldes flere ting, men kan være udtryk for at kommunerne i nogle sager lader økonomiske hensyn få for stor vægt.

Instituttet anerkender, at der kan være et behov for at gøre op med den nævnte uklarhed, også på baggrund af tallene fra Ankestyrelsen.

Forslaget til ændring af servicelovens § 1, stk. 3, kan imidlertid læses således, at kommunerne i større omfang end det efter nugældende ret gives mulighed for at tage økonomiske hensyn, f.eks. at en borger med handicap ikke længere har et retskrav på hjælp efter loven, selv om borgeren opfylder betingelserne efter loven, fordi der også skal tages økonomiske hensyn. Med andre ord at nødvendig hjælp efter loven bliver fakultativ.

På baggrund af lovforslagets klare bemærkninger, hvorefter der fortsat skal foretages en konkret og individuel vurdering af borgerens behov, og først derefter inddrages faglige og økonomiske hensyn foreslår instituttet, at denne prioritering klarere afspejles i lovtæksten.

- Instituttet anbefaler, at forslaget til ændring af lovens § 1, stk. 3, formuleres således, at det i højere grad kommer til udtryk, at den faglige og økonomiske vurdering skal være sekundær i forhold til den konkrete og individuelle vurdering af borgerens behov, og som en vurdering der har sammenhæng med tilrettelæggelsen og udmålingen af hjælp efter loven.

Instituttet har ikke bemærkninger til lovforslagets øvrige indhold.

Der henvises til j.nr. 2011-7858.

Med venlig hilsen

Maria Ventegodt Liisberg

27-02-2012

Sag nr. 12/423

Dokumentnr. 7481/12

Nina Suenson

Tel. 35 29 83 68

E-mail: Nsu@regioner.dk

Høring om fastsættelse af serviceniveauer, inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, refusion for særligt dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridiske sagkyndige i de sociale nævn

Danske Regioner fremsender hermed svar på Social- og integrationsministeriets "*Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område*" med frist den 1. marts 2012.

Der skal tages forbehold for, at høringssvaret endnu ikke er politisk behandlet. Et politisk behandlet høringssvar vil blive eftersendt.

Forslagets indhold

Hovedpunkterne i forslaget er:

- Præcisering af, at afgørelse efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn.
- Præcisering af, at kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer kan fastsætte lokalpolitiske serviceniveauer.
- Indførelse af en tidsgrænse for, hvor sent kommuner og regioner må fremsende regninger til hinanden.
- En justering af refusionsordningen for særligt dyre enkeltsager på området for udsatte børn og unge, herunder gunstigere refusion på anbringelsessager, når der er store søskendeflokke.

- En styrkelse af den juridiske ekspertise i de sociale nævn.

Herudover indeholder forslaget en enkelt redaktionel ændring af retssikkerhedsloven. Lovforslaget er en konsekvens af økonomiaftalen for 2012 mellem KL og den tidligere regering.

Danske Regioners generelle holdning til lovforslaget

Økonomi som hensyn

Danske Regioner finder det naturligt, at man ønsker at få faglighed og økonomi til at gå op i en højere enhed, når kommunerne skal træffe afgørelser. Har man flere tilbud, der vurderes som lige gode for borgeren, bør man selvfølgelig vælge det billigste.

Det er her vigtigt at sikre en generel udvikling, hvor man holder sig de langsigtede økonomiske hensyn for øje. I visitationen bør der således være fokus på, at borgerens behov matches rent fagligt, så en hurtig og fyldestgørende rehabilitering bliver mulig.

Danske Regioner har i en række rapporter påvist en række udfordringer på dette område i forhold til borgere med hjerneskader, borgere med kommunikationshandicap og borgere med behov for enkeltmandstilbud.

Lokalpolitiske serviceniveauer

At kommunerne nu officielt får mulighed for at fastsætte forskellige lokalpolitiske serviceniveauer vil betyde en større gennemsigtighed for borgeren i forhold til, hvad han eller hun har ret til.

Danske Regioner finder dog grundlæggende, at indsatsen over for borgere med handicap eller sociale problemer bør være relativt ens på tværs af kommunegrænser. Derfor bør man på socialområdet, ligesom på sundhedsområdet, tænke i specialeplanlægning, så der kan sikres fagligt og økonomisk bæredygtige enheder fordelt på steder over landet.

Tidsgrænse for regninger

Danske Regioner er positivt indstillet over for indførelse af en tidsgrænse for udsendelse af regninger mellem regioner og kommuner. Tidsfristen vil dog i nogle tilfælde være for kort, fordi processen med at finde den rette modtager af regningen eller få denne til at acceptere og betale kan

være meget langstrakt. Danske Regioner anmoder derfor om, at der laves en overgangsperiode og desuden tilføjes en mulighed for undtagelse fra loven.

Refusionsordning for særligt dyre enkeltsager

Danske Regioner er ligeledes positivt indstillede over for refusionsordningen for særligt dyre enkeltsager, da det vil sikre bedre økonomiske styringsmuligheder.

Styrkelse af juridisk ekspertise

Vi hilser en styrkelse af ekspertisen i de sociale nævn velkommen. Vi forudser dog en retssikkerhedsmæssig udfordring i, at der i det sociale nævn skal være et medlem, der samtidig er ansat i Ankestyrelsen, da det dermed bliver umuligt at opretholde et to-instans administrativt klagesystem.

Med venlig hilsen

Bent Hansen

/Tommy Kjelsgaard

REGIONER
REGIONER

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

T +45 29 81 00
F +45 29 83 00
E regioner@regioner.dk